

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 604/2013 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 26 юни 2013 година

за установяване на критерии и механизми за определяне на държавата членка, компетентна за разглеждането на молба за международна закрила, която е подадена в една от държавите членки от гражданин на трета държава или от лице без гражданство (преработен текст)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 78, параграф 2, буква д) от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,

като взеха предвид становището на Комитета на регионите ⁽²⁾,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽³⁾,

като имат предвид, че:

(1) Регламент (ЕО) № 343/2003 на Съвета от 18 февруари 2003 г. за установяване на критерии и механизми за определяне на държава членка, компетентна за разглеждането на молба за убежище, която е подадена в една от държавите членки от гражданин на трета страна ⁽⁴⁾, е бил нееднократно и съществено изменен. С оглед постигане на по-голяма яснота посоченият регламент следва да бъде преработен.

(2) Общата политика за убежище, включваща обща европейска система за убежище (ОЕСУ), е съставна част от целта на Европейския съюз за постепенно изграждане на пространство на свобода, сигурност и правосъдие, отворена за онези, които, принудени от обстоятелствата, законно търсят закрила в Съюза.

⁽¹⁾ ОВ С 317, 23.12.2009 г., стр. 115.

⁽²⁾ ОВ С 79, 27.3.2010 г., стр. 58.

⁽³⁾ Позиция на Европейския парламент от 7 май 2009 г. (ОВ С 212 Е, 5.8.2010 г., стр. 370) и позиция на Съвета на първо четене от 6 юни 2013 г. (все още не публикувана в Официален вестник). Позиция на Европейския парламент от 10 юни 2013 г. (все още не публикувана в Официален вестник).

⁽⁴⁾ ОВ L 50, 25.2.2003 г., стр. 1.

(3) На своята специална среща в Тампере, проведена на 15 и 16 октомври 1999 г., Европейският съвет постигна съгласие да работи за установяването на ОЕСУ, която се основава на пълното и цялостно прилагане на Женевската конвенция за статута на бежанците от 28 юли 1951 г. („Женевската конвенция“), допълнена с Нюйоркския протокол от 31 януари 1967 г., като по този начин гарантира, че никой не може да бъде върнат обратно, за да бъде подложен на преследване, т.е. като запазва принципа за забрана за връщането. В тази връзка и без да се засягат критериите за компетентността, които са установени с настоящия регламент, държавите членки, които прилагат принципа за забрана за връщането, се считат за държави, които са сигурни за гражданите на трета държава.

(4) В заключенията от Тампере също така се посочва, че ОЕСУ следва да включва в краткосрочен план ясен и работещ метод за определяне на държавата членка, която е компетентна за разглеждането на молба за убежище.

(5) Един подобен метод трябва да се основава на обективни, справедливи критерии както за държавите членки, така и за заинтересованите лица. По-специално, той трябва да даде възможност бързо да се определи компетентната държава членка, така че да се гарантира ефективен достъп до процедурите за предоставяне на международна закрила, без да се компрометира целта за бърза обработка на молбите за международна закрила.

(6) Първата фаза от създаването на ОЕСУ, която в дългосрочен план има за цел да доведе до обща процедура и единен статут, валиден в целия Съюз, за тези, на които е предоставена международна закрила, бе завършена. На 4 ноември 2004 г. Европейският съвет прие Хагската програма, която определи целите, които трябва да се изпълнят в пространството на свобода, сигурност и правосъдие през периода 2005—2010 г. В това отношение Хагската програма прикани Комисията да приключи оценката на правните инструменти от първата фаза и да представи на Европейския парламент и на Съвета инструментите и мерките от втората фаза с оглед на тяхното приемане преди 2010 г.

(7) В Стокхолмската програма Европейският съвет потвърди отново ангажимента си по отношение на целта най-късно до 2012 г. да се създаде общо пространство на закрила и солидарност в съответствие с член 78 от Договора за функционирането на Европейския (ДФЕС) за лицата, на

които се предоставя международна закрила. Освен това Европейският съвет подчерта, че системата от Дъблин се запазва като основен елемент при изграждането на ОЕСУ, тъй като тя ясно разпределя компетентността между държавите членки при разглеждане на молбите за международна закрила.

- (8) Ресурсите на Европейската служба за подкрепа в областта на убежището (ЕСПОУ), създадена с Регламент (ЕС) № 439/2010 на Европейския парламент и на Съвета⁽¹⁾, следва да са на разположение за предоставяне на подходяща подкрепа на съответните служби на държавите членки, отговарящи за прилагането на настоящия регламент. По-специално ЕСПОУ следва да осигури мерки за солидарност, например резерв от експерти за намеса в областта на убежището с екипи за подкрепа в областта на убежището, които да подпомогнат онези държави членки, които са подложени на особено голям натиск и където кандидатите за международна закрила („кандидатите“) не могат да се ползват от подходящи стандарти, по-конкретно по отношение на приемането и закрилата.
- (9) С оглед на резултатите от направената оценка на прилагането на инструментите от първата фаза е уместно на този етап да бъдат потвърдени принципите, залегнали в Регламент (ЕО) № 343/2003, като едновременно с това въз основа на натрупания опит бъдат предприети необходимите подобрения за повишаването на ефективността на системата от Дъблин и предоставената в рамките на тази система защита на кандидатите. Тъй като доброто функциониране на системата от Дъблин е от първостепенно значение за ОЕСУ, нейните принципи и функциониране следва да бъдат подложени на преглед, когато се изграждат други компоненти на ОЕСУ и инструменти за солидарност на Съюза. Следва да се предвиди изчерпателна проверка за пригодност чрез провеждане на обективен преглед на правните, икономическите и социалните последици от системата от Дъблин, включително въздействието ѝ върху основните права.
- (10) За да се осигури еднакво третиране на всички кандидати и ползващите се с международна закрила, както и съгласуваност с настоящето право на Съюза в областта на политиката на убежище, и по-специално с Директива 2011/95/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 г. относно стандарти за определянето на граждани на трети държави или лица без гражданство като лица, на които е предоставена международна закрила, за единния статут на бежанците или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, както и за съдържанието на предоставената закрила⁽²⁾, приложното поле на настоящия регламент включва кандидатите за субсидиарна закрила и лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила.
- (11) Директива 2013/33/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. за определяне на стандарти

относно приемането на кандидати за международна закрила⁽³⁾, следва да се прилага по отношение на процедурата за определянето на компетентната държава членка съгласно настоящия регламент, при спазване на ограниченията в прилагането на посочената директива.

- (12) Директива 2013/32/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила⁽⁴⁾ следва да се прилага в допълнение и без да засяга разпоредбите относно процедурните гаранции, уредени с настоящия регламент, при спазване на ограниченията в прилагането на посочената директива.
- (13) В съответствие с Конвенцията на Организацията на обединените нации за правата на детето от 1989 г. и с Хартата на основните права на Европейския съюз, висшият интерес на детето следва да бъде съображение от първостепенна важност за държавите членки при прилагането на настоящия регламент. При преценяване какъв е висшият интерес на детето държавите членки следва по-специално надлежно да отчитат благосъстоянието и социалното развитие на ненавършилия пълнолетие, на съображения, свързани със сигурността и безопасността, както и на мнението на ненавършилия пълнолетие, в зависимост от неговата възраст или степен на зрялост, включително неговия произход. Освен това, с оглед на особено уязвимост на непридружените ненавършили пълнолетие, за тях следва да бъдат определени специални процедурни гаранции.
- (14) В съответствие с Европейската конвенция за правата на човека и основните свободи и с Хартата на основните права на Европейския съюз, зачитането на семейния живот следва да бъде съображение от първостепенна важност за държавите членки при прилагането на настоящия регламент.
- (15) Едновременната обработка на молбите за международна закрила на членовете на едно семейство от една-единствена държава членка дава възможност да се осигури внимателното проучване на молбите, вземане на съгласувани решения относно тези молби, а също и членовете на едно семейство да не бъдат разделяни.
- (16) За да се осигури пълното зачитане на принципа на целостта на семейството и на принципа на висшият интерес на детето, съществуването на връзка на зависимост между кандидат и негово дете, брат и сестра или родител, основаваща се на бременност или майчинство на лицето кандидат, на здравословно състояние или напреднала възраст, следва да се превърне в задължителен критерий за компетентност. Когато кандидатът е непридружен ненавършил пълнолетие, присъствието на член на неговото семейство или негов роднина, който може да се грижи за него, на територията на друга държава членка, следва също така да се превърне в задължителен критерий за компетентност.

⁽¹⁾ ОВ L 132, 29.5.2010 г., стр. 11.

⁽²⁾ ОВ L 337, 20.12.2011 г., стр. 9.

⁽³⁾ Вж. страница 96 от настоящия брой на Официален вестник.

⁽⁴⁾ Вж. страница 60 от настоящия брой на Официален вестник.

- (17) Всяка държава членка следва да има възможност за дерогация от критериите за компетентност, по-специално от хуманитарни и състрадателни съображения, с цел да бъдат събрани заедно членове на семейството, роднини или други близки, както и възможност да разглежда молба за международна закрила, подадена до нея или до друга държава членка, дори ако тя не е компетентна за подобно разглеждане съгласно задължителните критерии, установени в настоящия регламент.
- (18) За да бъде улеснено определянето на държавата членка, която е компетентна за разглеждането на молбата за международна закрила, следва да се организира индивидуално интервю с кандидата. Още с подаването на молбата за международна закрила кандидатът следва да бъде информиран за прилагането на настоящия регламент и за възможността по време на интервюто за улесняване на процеса на определяне на компетентната държава членка за предоставяне на информация за присъствието на членове на семейството, роднини или други близки в държавите членки, за да се улесни процесът на определяне на компетентната държава членка.
- (19) За да се гарантира ефективната защита на правата на засегнатите лица, следва да бъдат установени законови гаранции и право на ефективна правна защита по отношение на решения, засягащи прехвърляния в компетентната държава членка, по-специално в съответствие с член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз. За да се гарантира спазването на международното право, ефективната правна защита следва да включва както разглеждането на прилагането на настоящия регламент, така и на законовата и фактическа ситуация в държавата членка, в която е прехвърлен кандидатът.
- (20) Задържането на кандидатите следва да бъде в съответствие с основополагащия принцип, че дадено лице не следва да бъде задържано единствено на основание, че търси международна закрила. Задържането следва да бъде за възможно най-кратък срок и да бъде в съответствие с принципите на необходимост и пропорционалност. По-специално задържането на кандидати трябва да бъде в съответствие с член 31 от Женевската конвенция. Предвидените в настоящия регламент процедури по отношение на задържано лице, следва да се прилагат с приоритет и във възможно най-кратки срокове. По отношение на общите гаранции при задържане, както и по целесъобразност по отношение на условията на задържане, държавите членки следва да прилагат разпоредбите на Директива 2013/33/ЕС, също и спрямо лица, задържани по силата на настоящия регламент.
- (21) Недостатъците или срывовете на системите за предоставяне на убежище, които често се задълбочават или засилват поради особено силен натиск върху тях, могат да застрашат безпрепятственото функциониране на системата, установена с настоящия регламент, което би могло да доведе до риск от нарушаване на правата на кандидатите, установени в правото на Съюза относно политиката в областта на убежището и в Хартата на основните права на Европейския съюз, както и на други, установени в международни актове, права на човека и права на бежанците.
- (22) За да се гарантира, че сътрудничеството в рамките на настоящия регламент почива на солидна основа, както и за да се развие взаимното доверие между държавите членки във връзка с политиката в областта на убежището, следва да се установи процес за ранно предупреждение, подготвеност и управление на кризи в областта на убежището, който да има за цел да предотврати влошаване и срывове на системите за предоставяне на убежище, и в който ЕСПОУ да играе ключова роля чрез правомощията си съгласно Регламент (ЕС) № 439/2010. Този процес следва да създаде условия Съюзът да бъде предупреждаван възможно при опасения, че безпрепятственото функциониране на създадената с настоящия регламент система е застрашено поради особено силен натиск върху системите за предоставяне на убежище и/или поради недостатъците на същите системи на една или повече държави членки. Един такъв процес би дал възможност на Съюза да насърчава превантивните мерки на ранен етап и да отдава необходимото политическо внимание на такива ситуации. Солидарността, която е основен елемент в общата европейска система за убежище върви ръка за ръка с взаимното доверие. Чрез засилване на това доверие процесът за ранно предупреждение, подготвеност и управление на кризи в областта на убежището би могъл да подобри насочването на конкретни мерки на действителна и практическа солидарност към държавите членки, за да се помогне на засегнатата държава членка като цяло и на кандидатите в частност. В съответствие с член 80 от ДФЕС, винаги когато е необходимо актовете на Съюза следва да съдържат подходящи мерки за прилагането на принципа на солидарност, този процес следва да бъде придружен от такива мерки. Заключенията относно обща рамка за действителна и практическа солидарност с държавите членки, чиито системи за предоставяне на убежище са изложени на особено силен натиск, включително предизвикан от смесени миграционни потоци, приета от Съвета на 8 март 2012 г., предвижда инструментариум, съставен както от съществуващи, така и от потенциални нови мерки, като този инструментариум следва да се взема предвид в контекста на механизма за ранно предупреждение, подготвеност и управление на кризи.
- (23) Държавите членки следва да си сътрудничат с ЕСПОУ при събирането на информация относно способността на държавите членки да се справят с особено силен натиск върху системите си за убежище и приемане, по-специално в контекста на прилагането на настоящия регламент. ЕСПОУ в областта на убежището следва редовно да докладва за събраната информация в съответствие с Регламент (ЕС) № 439/2010.
- (24) В съответствие с Регламент (ЕО) № 1560/2003 на Комисията ⁽¹⁾ прехвърляния в държава членка, компетентна да разгледа дадена молба за международна закрила, могат да бъдат извършени на доброволна основа, посредством контролирано напускане или под ескорт. Държавите членки следва да насърчават доброволните прехвърляния, като предоставят подходяща информация на кандидата, и следва да гарантират, че контролираните напускания и прехвърлянията под ескорт се извършват по хуманен начин и при пълното зачитане на основните права и

(1) ОВ L 222, 5.9.2003 г., стр. 3.

човешко достойнство, както и на висшия интерес на детето, и се отчита в максимална степен развитието на съответната съдебна практика, по-специално по отношение на прехвърлянията по хуманитарни причини.

- (25) Постепенното създаване на пространство без вътрешни граници, в което свободното придвижване на хора е гарантирано в съответствие с ДФЕС и установяването на политики на Съюза по отношение на условията за влизане и пребиваване на граждани на трети държави, включващи съвместни усилия за управление на външните граници, прави необходимо постигането на равновесие между критериите за компетентност в дух на солидарност.
- (26) Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни ⁽¹⁾ се прилага за обработването на личните данни от държавите членки съгласно настоящия регламент.
- (27) Обменът на лични данни на кандидатите, включително на чувствителна информация относно тяхното здравословно състояние, преди извършване на прехвърлянето, ще гарантира, че компетентните органи по въпросите на убежището са в състояние да предоставят на кандидатите подходяща подкрепа и да осигурят приемственост в представените им закрила и права. Следва да бъдат изготвени специални разпоредби, които да осигурят защита на данните, свързани с кандидатите в това положение, в съответствие с Директива 95/46/ЕО.
- (28) Прилагането на настоящия регламент може да се улесни, а ефективността му — да се повиши чрез двустранни споразумения между държавите членки за подобряване на комуникацията между компетентните органи, които съкращават сроковете на процедурите или опростяват обработката на исканията за поемане на отговорността или за обратно приемане, или установяващи процедури за извършване на прехвърлянето.
- (29) Трябва да бъде гарантирана приемствеността между системата за определяне на компетентната държава членка, установена с Регламент (ЕО) № 343/2003, и системата, установена с настоящия регламент. По подобен начин е необходимо да се осигури съгласуваност между настоящия регламент и Регламент (ЕО) № 603/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. за създаване на система „ЕВРОДАК“ за сравняване на дактилоскопични отпечатъци с оглед ефективното прилагане на Регламент (ЕС) № 604/2013 за установяване на критерии и механизми за определяне на държава членка, компетентна за разглеждането на молба за международна закрила, която е подадена в една от държавите членки от гражданин на трета страна или

лице без гражданство и за искане на сравнения с данните в „ЕВРОДАК“ от правоприлагащите органи на държавите членки и Европол за целите на правоприлагането ⁽²⁾.

- (30) Действието на системата Евродак, така както е предвидено в Регламент (ЕС) № 603/2013, следва да улесни прилагането на настоящия регламент.
- (31) Функционирането на Визовата информационна система, създадена с Регламент (ЕО) № 767/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 9 юли 2008 г. относно Визовата информационна система (ВИС) и обмена на данни между държавите членки относно визите за краткосрочно пребиваване ⁽³⁾, и особено прилагането на членове 21 и 22 от посочения регламент, следва да улесни прилагането на настоящия регламент.
- (32) По отношение на третирането на лицата, попадащи в обхвата на настоящия регламент, държавите членки са обвързани със задълженията си по силата на международните правни актове, включително имащата отношение съдебна практика на Европейския съд по правата на човека.
- (33) За да се осигурят еднакви условия за прилагането на настоящия регламент, на Комисията следва да се предоставят изпълнителни правомощия. Тези правомощия следва да се упражняват в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите-членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията ⁽⁴⁾.
- (34) Процедурата по разглеждане следва да се използва за приемането на обща информационна брошура относно Дъблин/Евродак; както и за специална брошура за непридружени ненавършили пълнолетие; за стандартен формуляр за обмен на информация от значение за непридружени ненавършили пълнолетие; за единните условия за консултация и обмен на информация от значение относно ненавършили пълнолетие и зависими лица; за единните условия относно подготовката и предаването на искания за поемане на отговорност или за обратно приемане; за двата списъка с относими преки и косвени доказателства и тяхното периодично преработване; за временното удостоверение (laissez-passer); за единните условия за консултация и обмен на информация относно прехвърлянията; за стандартен формуляр за обмен на данни преди прехвърлянето; за общ здравен сертификат; за единните условия и практическите механизми за обмен на здравна информация за лицето преди прехвърлянето и за сигурни електронни средства за предаване на исканията.

⁽¹⁾ ОВ L 281, 23.11.1995 г., стр. 31.

⁽²⁾ Вж. страница 1 от настоящия брой на Официален вестник.

⁽³⁾ ОВ L 218, 13.8.2008, стр. 60.

⁽⁴⁾ ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13.

- (35) С цел да се предвидят допълнителни правила на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема актове в съответствие с член 290 от ДФЕС относно определянето на членовете на семейството, братята и сестрите или роднините на непридружения ненавършил пълнолетие, включително критериите за установяване на наличието на доказани семейни връзки, критериите, които трябва да се отчетат при оценката на способността на роднината да се грижи за непридружения ненавършил пълнолетие, включително когато членовете на семейството, братята и сестрите или роднините на непридружения ненавършил пълнолетие пребивават в повече от една държава членка, елементите, които трябва да се вземат предвид, за да се направи оценка на връзката на зависимост, критериите, които трябва да се отчетат при оценката на способността на дадено лице да се грижи за зависимото лице, както и елементите, които трябва да се отчетат, за да се оцени невъзможността за пътуване в продължение на значителен период от време. При упражняването на правомощията си за приемане на делегирани актове Комисията не може да излиза извън обхвата на висшия интерес на детето, съгласно предвиденото в член 6, параграф 3 от настоящия регламент. От особена важност е по време на подготвителната си работа Комисията да проведе подходящи консултации, включително на експертно равнище. При подготовката и изготвянето на делегираните актове Комисията следва да осигури едновременното и съвременно предаване на съответните документи по подходящ начин на Европейския парламент и Съвета.
- (36) При прилагането на настоящия регламент, включително при изготвянето на делегираните актове, Комисията следва да провежда консултации с експерти от всички заинтересовани национални органи, наред с други.
- (37) Подробните правила за прилагането на Регламент (ЕО) № 343/2003, бяха установени с Регламент (ЕО) № 1560/2003. Някои разпоредби на Регламент (ЕО) № 1560/2003 следва да бъдат включени в настоящия регламент с цел по-голяма яснота или защото те могат да служат на по-обща цел. По-специално за държавите членки и за съответните кандидати е важно съществуването на общ механизъм за намиране на решение в случаите, в които между държавите членки съществуват различия по отношение на прилагането на разпоредбите на настоящия регламент. Следователно е оправдано включването в настоящия регламент на предвидения в Регламент (ЕО) № 1560/2003 механизъм за разрешаване на спорове по прилагането на хуманитарната клауза, и разширяването на неговия обхват до настоящия регламент в неговата цялост.
- (38) Ефективният мониторинг на прилагането на настоящия регламент изисква той да се подлага на оценка на редовни интервали.
- (39) Настоящият регламент зачита основните права и съблюдава принципите, които са признати по-специално в Хартата за основните права на Европейския съюз. По-специално, настоящият регламент се стреми да обезпечи пълното зачитане на правото на убежище, което е гарантирано в член 18 на Хартата, и на правата, признати в членове 1, 4, 7, 24 и 47 от нея. Настоящият регламент следва да се прилага в съответствие с това.
- (40) Доколкото целта на настоящия регламент, а именно – установяването на критерии и механизми за определяне на държавата членка, която е компетентна за разглеждането на молба за международна закрила, която е подадена в една от държавите членки от гражданин на трета държава или лице без гражданство, не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите членки и следователно поради обхвата и последиците на настоящия регламент може да бъде по-добре постигната на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 на Договора за Европейския съюз (ДЕС). В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигането на тази цел.
- (41) В съответствие с член 3 и член 4а, параграф 1 от Протокол № 21 относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия по отношение на пространството на свобода, сигурност и правосъдие, приложен към ДЕС и към ДФЕС, тези държави членки са нотифицирали желанието си да участват в приемането и прилагането на настоящия регламент.
- (42) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокол № 22 относно позицията на Дания, приложен към ДЕС и към ДФЕС, Дания не участва в приемането на настоящия регламент, не е обвързана от него, нито от неговото прилагане,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ГЛАВА I

ПРЕДМЕТ И ОПРЕДЕЛЕНИЯ

Член 1

Предмет

С настоящия регламент се установяват критерии и механизми за определяне на държава членка, компетентна за разглеждането на молба за международна закрила, която е подадена в една от държавите членки от гражданин на трета държава или лице без гражданство („компетентната държава членка“).

Член 2

Определения

За целите на настоящия регламент:

- а) „гражданин на трета държава“ означава всяко лице, което не е гражданин на Съюза по смисъла на член 20, параграф 1 от ДФЕС, и което не е гражданин на държава, която участва в настоящия регламент по силата на споразумение с Европейския съюз;

- б) „молба за международна закрила“ означава молба за международна закрила съгласно определението в член 2, буква з) от Директива 2011/95/ЕС;
- в) „кандидат“ означава гражданин на трета държава или лице без гражданство, което е подало молба за международна закрила, по която все още не е взето окончателно решение;
- г) „разглеждане на молба за международна закрила“ означава всяко разглеждане на или решение, или определение относно молба за международна закрила от компетентните органи в съответствие с Директива 2013/32/ЕС и Директива 2011/95/ЕС, с изключение на процедурите за определяне на компетентната държава членка в съответствие с настоящия регламент;
- д) „оттегляне на молба за международна закрила“ означава действия, с които кандидатът прекратява производствата, които са започнали с подаването на молбата му за международна закрила, в съответствие с Директива 2013/32/ЕС, било то изрично или мълчаливо;
- е) „лице, на което е предоставена международна закрила“ означава гражданин на трета държава или лице без гражданство, на които е предоставено правото на международна закрила съгласно член 2, буква а) от Директива 2011/95/ЕС;
- ж) „членове на семейството“ означава, доколкото семейството е съществувало още в държавата на произход, следните членове на семейството на кандидата, които се намират на територията на държавите членки:
- съпругата или съпругът на кандидата или неговия/нейният несклучил брак партньор, с когото се намира в трайна връзка, когато правото или практиката на съответната държава членка разглежда несклучилите брак двойки по начин, сравним със сключилите брак двойки, съгласно своето право относно гражданите на трети държави,
 - ненавършилите пълнолетие деца на двойките, посочени в първото тире, или на кандидата, при условие че не са сключили брак и независимо дали са родени във или извън брака или са осиновени съгласно националното право,
 - когато кандидатът е ненавършил пълнолетие и не е сключил брак — бащата, майката или друго пълнолетно лице, което отговаря за кандидата съгласно правото или практиката на държавата членка, в която се намира пълнолетното лице;
 - когато лицето, на което е предоставена международна закрила, е ненавършило пълнолетие и не е сключило брак — бащата, майката или друго пълнолетно лице, което отговаря за него независимо дали съгласно правото или съгласно практиката на държавата членка, в която се намира пълнолетното лице;
- з) „роднина“ означава пълнолетната леля или пълнолетният чичо, или бабата или дядото на кандидата, които се намират на територията на държава членка, независимо дали кандидатът е роден във или извън брака, или е осиновен съгласно определенията на националното право;
- и) „ненавършил пълнолетие“ означава гражданин на трета държава или лице без гражданство, което не е навършило 18 години;
- й) „непридружен ненавършил пълнолетие“ означава ненавършил пълнолетие, който пристига на територията на държавите членки и не е придружен от пълнолетен, който отговаря за него съгласно правото или практиката на съответната държава членка, за времето през което той не е ефективно поставен под грижите на пълнолетен; това определение включва също така ненавършилите пълнолетие, които са оставени без придружител, след като са влезли на територията на държавите членки;
- к) „представител“ означава лице или организация, посочени от компетентните органи да помагат на непридружен ненавършил пълнолетие и да го представляват при процедури, предвидени в настоящия регламент, с цел гарантиране на висшия интерес на детето и — при необходимост — упражняване на правата на ненавършилия пълнолетие. Когато една организация е посочена като представител, тя определя лице, отговорно за изпълнението на нейните задължения по отношение на ненавършилия пълнолетие, в съответствие с настоящия регламент;
- л) „документ за пребиваване“ означава всяко разрешение, издадено от компетентните органи на държава членка, с което се разрешава на гражданин на трета държава или на лице без гражданство да пребивава на нейна територия, включително документите, на които се основава разрешението за оставане на територията при условията на мерки за временна закрила или до прекратяване действието на обстоятелствата, препятстващи изпълнението на заповед за извеждане, с изключение на визи и разрешения за пребиваване, издадени по време на необходимия срок за определяне на компетентната държава членка, установен в настоящия регламент или по време на разглеждането на молба за международна закрила или на молба за разрешение за пребиваване;
- м) „виза“ означава разрешение или решение на държава членка, което се изисква за транзитно преминаване или влизане с намерение за пребиваване в тази държава членка или в няколко държави членки. Видът на визата се определя в съответствие със следните определения:
- „виза за дългосрочно пребиваване“ означава разрешение или решение, издадено от една от държавите членки в съответствие с нейното национално право или с правото на Съюза, което се изисква за влизане с намерение за пребиваване в тази държава членка за повече от три месеца;

— „виза за краткосрочно пребиваване“ означава разрешение или решение на държава членка за транзитно преминаване или влизане с намерение за пребиваване на територията на една, няколко или на всички държави членки за срок не повече от три месеца в рамките на всеки шестмесечен период от датата на първото влизане на територията на държавите членки;

— „виза за летищен транзит“ означава виза, валидна за транзитно преминаване през международните транзитни зони на едно или няколко летища на държавите членки;

н) „риск от укриване“ означава наличието на причини в отделен случай, основаващи се на обективни критерии, определени от закона, да се смята, че кандидатът или гражданинът на трета държава, или лицето без гражданство, спрямо които се извършва процедура за прехвърляне, би могло да се укрие.

ГЛАВА II

ОБЩИ ПРИНЦИПИ И ГАРАНЦИИ

Член 3

Достъп до процедурата за разглеждане на молба за международна закрила

1. Държавите членки разглеждат всяка молба за международна закрила на гражданин на трета държава или на лице без гражданство, който подава молба на територията на която и да било от тях, включително на границата или в транзитните зони. Молбите се разглеждат от една-единствена държава членка, а именно от онази, за която критериите, предвидени в глава III, сочат, че е компетентна за това.

2. Когато не може да бъде посочена компетентна държава членка, на основата на критериите, изброени в настоящия регламент, първата държава членка, пред която е представена молбата за международна закрила, е компетентна за разглеждането ѝ.

Когато е невъзможно кандидатът да бъде прехвърлен в първоначално посочената за компетентна държава членка, тъй като са налице основателни опасения да се смята, че в тази държава членка съществуват системни недостатъци в процедурата по предоставяне на убежище и на условията за приемане на кандидати, което създава риск от нечовешко или унижително отношение по смисъла на член 4 от Хартата на основните права на Европейския съюз, определящата държава членка продължава да разглежда критериите, предвидени в глава III, за да установи дали друга държава членка може да бъде посочена за компетентна.

Когато прехвърлянето не може да се осъществи съгласно настоящия параграф към никоя държава членка, посочена въз основа на предвидените в глава III критерии, или към първата държава членка, в която е подадена молбата, определящата държава членка, става компетентна държава членка.

3. Всяка държава членка си запазва правото да изпрати кандидата в сигурна трета държава, при условие че са спазени правилата и гаранциите, предвидени в Директива 2013/32/ЕС.

Член 4

Право на информация

1. От момента на подаването в държава членка на молбата за международна закрила по смисъла на член 20, параграф 2, компетентните органи на тази държава членка информират кандидата за прилагането на настоящия регламент, и по-специално относно:

- а) целите на настоящия регламент и последиците от подаването на друга молба в друга държава членка, както и последиците от преместването от дадена държава членка в друга по време на фазата, през която се определя държавата членка, която е компетентна по смисъла на настоящия регламент, и се разглежда молбата за международна закрила;
- б) критериите за определяне на компетентната държава членка, йерархията на тези критерии на различните етапи на процедурата и тяхната продължителност, включително фактът, че молба за международна закрила, подадена в дадена държава членка, може да доведе до това тази държава членка да стане компетентна по смисъла на настоящия регламент, дори и ако тази компетентност не произтича от посочените критерии;
- в) индивидуалното интервю съгласно член 5 и възможността да се предостави информация за присъствието на членове на семейството, роднини или други близки в държавите членки, включително начините, по които кандидатът може да подаде тази информация;
- г) възможността за обжалване на решение за прехвърляне и ако е приложимо — възможността за искане на спиране на прехвърлянето;
- д) факта, че компетентните органи на държавите членки могат да обменят информация, свързана с него, с единствената цел да изпълнят задълженията си, произтичащи от настоящия регламент;
- е) право то на достъп до данните, свързани с него, и право то да се изиска поправката на тези данни, ако те са неточни, или заличаването им, ако те са незаконно обработени, както и относно процедурите за упражняване на тези права, включително данните за връзка с органите, посочени в член 35, и с националните надзорни органи за защита на личните данни, които са компетентни да разглеждат жалби относно защитата на лични данни.

2. Информацията, посочена в параграф 1, се предоставя в писмена форма на език, който кандидатът разбира или за който с основание се предполага, че разбира. Държавите членки използват общата брошура, създадена за тази цел съгласно параграф 3.

При нужда и с цел правилното разбиране от кандидата информацията се предоставя и устно, например във връзка с индивидуалното интервю, посочено в член 5.

3. Комисията приема актове за изпълнение относно изготвянето на обща брошура, както и специална брошура за непридружени ненавършили пълнолетие, съдържащи поне информацията, посочена в параграф 1 от настоящия член. Тази обща брошура включва и информация относно прилагането на Регламент (ЕС) № 603/2013 и по-специално целта, за която данните за въпросния кандидат може да бъдат обработвани в Евродак. Общата брошура се изготвя по такъв начин, че да дава възможност на държавите членки да попълват и допълнителна специфична за тях информация. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 44, параграф 2 от настоящия регламент.

Член 5

Индивидуално интервю

1. С цел да улесни процеса на определянето на компетентната държава членка, определящата държава членка провежда индивидуално интервю с кандидата. Освен това интервюто дава възможност информацията, предоставена на кандидата в съответствие с член 4, да бъде правилно разбрана.

2. Индивидуалното интервю може да не бъде проведено, ако:

- а) кандидатът се е укрил; или
- б) след като е получил информацията, посочена в член 4, кандидатът вече е предоставил по друг начин информацията, необходима за определяне на компетентната държава членка. Държавата членка, която не провежда интервюто, дава на кандидата възможност да представи всякаква допълнителна информация, която е от значение за правилното определяне на компетентната държава членка, преди да бъде взето решение за прехвърляне на кандидата в компетентната държава членка съгласно член 26, параграф 1.

3. Индивидуалното интервю се провежда своевременно и при всички случаи преди вземането на решение за прехвърляне на кандидата в компетентната държава членка съгласно член 26, параграф 1.

4. Индивидуалното интервю се провежда на език, който кандидатът разбира или за който с основание се предполага, че разбира и на който той може да разговаря. Когато е необходимо, държавите членки прибегват до устен преводач, който осигурява подходяща комуникация между кандидата и лицето, провеждащо индивидуалното интервю.

5. Индивидуалното интервю се провежда при условия, осигуряващи подходяща степен на поверителност. То се провежда от квалифицирано лице съгласно националното право.

6. Държавата членка, провеждаща индивидуалното интервю, изготвя писмено резюме на интервюто, съдържащо поне основната информация, предоставена от кандидата по време на интервюто. Това резюме може да бъде под формата на доклад или на стандартен формуляр. Държавата членка прави

необходимото кандидатът и/или правният съветник или друг консултант, който представлява кандидата, своевременно да има достъп до резюмето.

Член 6

Гаранции за ненавършили пълнолетие

1. Висшият интерес на детето следва да бъде от първостепенно значение за държавите членки по отношение на всички процедури, предвидени в настоящия регламент.

2. Държавите членки осигуряват представител, който представлява и/или оказва подкрепа на непридружените ненавършили пълнолетие във връзка с всички процедури, предвидени в настоящия регламент. Представителят има необходимата квалификация и експертен опит, за да осигури зачитането на висшия интерес на ненавършилия пълнолетие по време на процедурите, провеждани съгласно настоящия регламент. Този представител има достъп до съдържанието на съответните документи в досието на кандидата, включително специалната брошура за непридружени ненавършили пълнолетие.

Настоящият параграф не засяга съответните разпоредби на член 25 от Директива 2013/32/ЕС.

3. При определянето на висшия интерес детето държавите членки тясно си сътрудничат, като надлежно отчитат по-специално следните фактори:

- а) възможността за събиране на семейството;
- б) благосъстоянието и социалното развитие при особено вземане предвид положението на ненавършилия пълнолетие;
- в) съображения за сигурност и безопасност, по-специално когато съществува риск детето да е жертва на трафик на хора;
- г) мнението на ненавършилия пълнолетие в съответствие с неговата възраст и зрялост.

4. За целите на прилагането на член 8 държавата членка, в която непридружения ненавършил пълнолетие е подал молбата за международна закрила, възможно най-скоро предприема необходимите действия за идентифициране на членовете на семейството, братята и сестрите или роднините на непридружения ненавършил пълнолетие на територията на държавите членки, като същевременно защитава висшия интерес на детето.

За тази цел държавата членка може да потърси помощ от международни и други имащи отношение организации и може да улесни достъпа на ненавършилия пълнолетие до службите за издирване на тези организации.

Служителите на компетентните органи, посочени в член 35, които обработват молбите, свързани с непридружени ненавършили пълнолетие, трябва да са получили и да продължават да получават подходящо обучение относно специалните нужди на ненавършилите пълнолетие.

5. За да се улесни предприемането на подходящи действия за определяне на членовете на семейството, братята и сестрите или роднините на непридружения ненавършил пълнолетие, които живеят на територията на друга държава членка съгласно параграф 4 от настоящия член, Комисията приема актове за изпълнение, в които се съдържа и стандартен формуляр за обмена на необходимата информация между държавите членки. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 44, параграф 2.

ГЛАВА III

КРИТЕРИИ ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ НА КОМПЕТЕНТНАТА ДЪРЖАВА ЧЛЕНКА

Член 7

Йерархия на критериите

1. Критериите за определяне на компетентната държава членка се прилагат в последователността, в която са изложени в настоящата глава.

2. Компетентната държава членка в съответствие с критериите, посочени в тази глава се определя въз основа на съществуващото положение към момента, в който кандидатът е подал за първи път молбата си за международна закрила пред държава членка.

3. С оглед на прилагането на критериите, посочени в членове 8, 10 и 16, държавите членки вземат предвид всякакви налични доказателства за присъствието на територията на дадена държава членка на членове на семейството, роднини или други близки на кандидата, при условие че тези доказателства са представени преди приемането на искането от друга държава членка за поемане на отговорността или за обратно приемане на въпросното лице съгласно съответно членове 22 и 25 и при условие че по предходните молби за международна закрила на кандидата не е взето решение по същество до този момент.

Член 8

Ненавършили пълнолетие

1. В случай че кандидатът е непридружен ненавършил пълнолетие, компетентната държава членка е тази, в която законно се намира член на семейството или брат или сестра на непридружения ненавършил пълнолетие, при условие че това е във висшия интерес на ненавършилия пълнолетие. Когато кандидатът е сключил брак ненавършил пълнолетие и неговият съпруг или съпруга не се намира законно на територията на държавите членки, компетентната държава членка е държавата членка, в която законно се намират бащата, майката или друго пълнолетно лице, което отговаря за ненавършилия пълнолетие съгласно правото или в резултат на практиката на тази държава членка, или негов брат или сестра.

2. В случаите, когато кандидатът е непридружен ненавършил пълнолетие, който има роднина, законно намиращ се в друга държава членка, и когато въз основа на индивидуална проверка е установено, че роднината може да се грижи за него, тази държава членка събира ненавършилия пълнолетие с

неговия роднина и е компетентната държава членка, при условие че това е във висшия интерес на ненавършилия пълнолетие.

3. В случаите, в които членове на семейството, братя и сестри или роднини, както е посочено в параграфи 1 и 2, пребивават в повече от една държава членка, компетентната държава членка се определя въз основа на това какво е във висшия интерес на непридружения ненавършил пълнолетие.

4. В отсъствие на член на семейството, брат или сестра или роднина, както е посочено в параграфи 1 и 2, компетентната държава членка е тази, в която непридруженият ненавършил пълнолетие е подал своята молба за международна закрила, при условие че това е във висшия интерес на ненавършилия пълнолетие.

5. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 45 относно определянето на членовете на семейството, братята и сестрите или роднините на непридружения ненавършил пълнолетие, критериите за установяване на наличието на доказани семейни връзки, критериите за оценка на способността на роднината да се грижи за непридружения ненавършил пълнолетие, когато членовете на семейството, братята и сестрите или роднините на непридружения ненавършил пълнолетие пребивават в повече от една държава членка. При упражняването на правомощията си да приема делегирани актове Комисията не надхвърля обхвата на висшия интерес на детето, предвиден в член 6, параграф 3.

6. Комисията определя с актове за изпълнение единните условия за консултации и обмен на информация между държавите членки. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 44, параграф 2.

Член 9

Членове на семейството, които са лица, на които е предоставена международна закрила

В случай че кандидатът има член на семейството, независимо от това дали семейството е било създадено преди това в държавата по произход, който е получил разрешение да пребивава като лице, на което е предоставена международна закрила в държава членка, същата държава членка е компетентна за разглеждането на молбата за международна закрила, при условие че заинтересованите лица изразят желанието си в писмена форма.

Член 10

Членове на семейството, които са кандидати за международна закрила

Ако кандидатът има член на семейството в държава членка, по чиято молба за международна закрила в тази държава членка не е взето решение по същество до този момент, същата държава членка е компетентна за разглеждането на молбата за международна закрила, при условие че заинтересованите лица изразят желанието си в писмена форма.

Член 11

Процедура за семейства

Когато няколко членове на семейството и/или ненавършили пълнолетие неключили брак братя и сестри едновременно подадат молби за международна закрила в една и съща държава членка или на достатъчно близки дати, за да могат съвместно да бъдат проведени процедурите за определяне на компетентната държава членка и когато прилагането на критериите, съдържащи се в настоящия регламент, би довело до разделянето им, компетентната държава членка се определя на основание на следните разпоредби:

- а) компетентна за разглеждането на молбата за международна закрила на всички членове на семейството и/или ненавършили пълнолетие неключили брак братя и сестри е държавата членка, която критериите сочат като компетентна за поемането на отговорността за по-голямата част от тях;
- б) в противен случай компетентна е държавата членка, която критериите сочат за компетентна за разглеждането на молбите на най-възрастния от тях.

Член 12

Издаване на документи за пребиваване или на визи

1. Ако кандидатът притежава валиден документ за пребиваване, държавата членка, която е издала документа, е компетентна за разглеждането на молбите за международна закрила.

2. Ако кандидатът притежава валидна виза, държавата членка, която е издала визата, е компетентна за разглеждането на молбата за международна закрила, освен ако визата е била издадена от името на друга държава членка съгласно договореност за представителство, както е предвидено в член 8 от Регламент (ЕО) № 810/2009 на Европейския Парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. за създаване на Визов кодекс на Общността⁽¹⁾. В този случай представляваната държава членка е компетентна за разглеждането на молбата за международна закрила.

3. Когато кандидатът притежава повече от един валиден документ за пребиваване или виза, издадени от различни държави членки, компетентността за разглеждането на молбата за международна закрила се поема от държавите членки в следния ред:

- а) държавата членка, която е издала документа за пребиваване, даващ право на най-дълъг срок на пребиваване или — когато сроковете на валидност са идентични — държавите членки, които са издали документа за пребиваване с най-късна дата на изтичане на валидността;
- б) държавата членка, която е издала визата с най-късна дата на изтичане на валидността, когато различните визи са от един и същ вид;

в) когато визите са от различни видове, държавите членки, които са издали визата с най-дълъг срок на валидност, или, когато сроковете на валидност са идентични, държавите членки, които са издали визата с най-късна дата на изтичане на валидността.

4. Когато кандидатът притежава само един или няколко документа за пребиваване, чиято валидност е изтекла по-малко от две години преди това или една или няколко визи, чиято валидност е изтекла по-малко от шест месеца преди това и които на практика са му позволили да влезе на територията на държава членка, параграфи 1, 2 и 3 се прилагат дотогава, докато кандидатът не напусне територията на държавите членки.

Когато кандидатът притежава един или няколко документа за пребиваване, чиято валидност е изтекла повече от две години преди това или една или няколко визи, чиято валидност е изтекла повече от шест месеца преди това и които на практика са му позволили да влезе на територията на държава членка и ако той не е напуснал територията на държавата членка, компетентна е държавата членка, в която е подадена молбата за международна закрила.

5. Обстоятелството, че документът за пребиваване или визата е издаден/а на основата на лъжлива или присвоена чужда самоличност или след представяне на документи с невярно съдържание, или на подправени или невалидни документи, не пречи компетентността да се предостави на държавата членка, която го/я е издала. Независимо от това, държавата членка, която издава документа за пребиваване или визата, не е компетентна, ако може да установи, че е налице измама, извършена след като документът или визата е бил/а издаден/а.

Член 13

Влизане и/или пребиваване

1. Когато се установи, въз основа на преки или косвени доказателства, така както са описани в двата списъка по член 22, параграф 3 от настоящия регламент, включително данни, предвидени в Регламент (ЕС) № 603/2013, че кандидат незаконно е пресякъл по суша, по море или по въздух границата на държава членка, в която е влязъл, идвайки от трета държава, тази държава членка е компетентна за разглеждането на молбата за международна закрила. Тази компетентност отпада 12 месеца след датата на незаконно пресичане на границата.

2. Когато държава членка не може или повече не може да бъде компетентна в съответствие с параграф 1 от настоящия член и когато се установи, въз основа на преки или косвени доказателства, така както са описани в двата списъка по член 22, параграф 3, че кандидатът, който е влязъл незаконно на територията на държавите членки или чиито обстоятелства на влизане на тази територия не могат да бъдат установени, продължително време е живял в държава членка в течение на най-малко пет месеца преди подаването на молбата за международна закрила, тази държава членка е компетентна за разглеждането на молбата за международна закрила.

Ако кандидатът е живял в различни държави членки в течение на периоди от най-малко пет месеца, държавата членка на последното пребиваване е компетентна за разглеждането на молбата за международна закрила.

⁽¹⁾ ОВ L 243, 15.9.2009 г., стр. 1.

Член 14**Безвизово влизане**

1. Ако гражданин на трета държава или лице без гражданство влезе на територията на държава членка, където е освободен от задължението да има виза, тази държава членка е компетентна за разглеждането на молбата му за международна закрила.

2. Принципът, предвиден в параграф 1, не се прилага, ако гражданинът на трета държава или лице без гражданство подаде молбата си за международна закрила в друга държава членка, където също е освободен от задължението да има виза за влизане на нейна територия. В този случай въпросната друга държава членка е компетентна за разглеждането на молбата за международна закрила.

Член 15**Молба, подадена в международна транзитна зона на летище**

Когато молбата за международна закрила е направена в международна транзитна зона на летище на държава членка от гражданин на трета държава или лице без гражданство, тази държава членка е компетентна за разглеждането на молбата.

ПЛАВА IV**ЗАВИСИМИ ЛИЦА И ДИСКРЕЦИОННИ КЛАУЗИ****Член 16****Зависими лица**

1. Когато по причина бременност или новородено дете, тежко заболяване, тежък недъг или старост кандидатът е зависим от помощта на своето дете, брат или сестра или родител, законно пребиваващи в една от държавите членки, или когато детето, братът или сестрата или родителят на кандидат, законно пребиваващи в една от държавите членки, е зависим от помощта на кандидата, държавите членки обикновено оставят или събират заедно кандидата с това дете, брат или сестра или родител, при условие че семейните връзки са съществували в държавата по произход, детето, братът или сестрата или родителят, или кандидатът е в състояние да се грижи за зависимото лице и съответните лица изразят желанието си за това в писмена форма.

2. Когато детето, братът или сестрата или родителят, посочени в параграф 1, законно пребивава в държава членка, различна от държавата членка, в която се намира кандидатът, компетентната държава членка е онази, в която законно пребивава детето, братът или сестрата или родителят, освен ако здравословното състояние на кандидата не му позволява да пътува до тази държава членка в продължение на значителен период от време. В този случай компетентната държава членка е тази, в която се намира кандидатът. За тази държава членка не произтича задължение за довеждане на детето, брата или сестрата или родителя на кандидата на своя територия.

3. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 45 относно елементите, които трябва да се вземат предвид, за да се направи оценка на връзката на зависимост, на критериите за установяване на наличието на доказани семейни връзки, на критериите за оценка на способността на въпросното лице да се грижи за зависимото лице, както и елементите, които трябва да се отчетат, за да се оцени невъзможността за пътуване в продължение на значителен период от време.

4. Комисията определя с актове за изпълнение единните условия за консултация и обмен на информация между държавите членки. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 44, параграф 2.

Член 17**Дискреционни клаузи**

1. Чрез дерогация от член 3, параграф 1 всяка държава членка може да вземе решение да разгледа молба за международна закрила, която е подадена до нея от гражданин на трета държава или лице без гражданство, дори ако подобно разглеждане не попада в нейната компетентност съгласно критериите, предвидени в настоящия регламент.

Държавата членка, която е взела решение да разгледа молба за международна закрила съгласно настоящия параграф, става компетентна държава членка и изпълнява задълженията, свързани с тази компетентност. В зависимост от конкретния случай и като използва електронната комуникационна мрежа „DubliNet“, създадена съгласно член 18 от Регламент (ЕО) № 1560/2003, тя информира първоначално компетентната държава членка, държавата членка, провеждаща процедурата по определяне на компетентната държава членка или държавата членка, до която е отправено искане за поемане на отговорността за кандидата или за обратно приемане на същия.

Държавата членка, която става компетентна съгласно настоящия параграф, отразява незабавно този факт в съответствие с Регламент (ЕС) № 603/2013, като добавя датата, на която е взето решението за разглеждане на молбата.

2. Държавата членка, в която е подадена молбата за международна закрила и в която се провежда процеса по определянето на компетентната държава членка, или компетентната държава членка, може по всяко време преди да бъде взето първо решение по същество да поискат от друга държава членка да поеме отговорност за кандидат с цел да бъдат събрани заедно други близки от хуманитарни подбуди, основаващи се по-специално на съображения от семеен или културен характер, дори когато въпросната друга държава членка не е компетентна съгласно критериите, установени в членове 8—11 и член 16. Заинтересованите лица трябва да изразят дадат съгласието си за това в писмена форма.

Искането за поемане на отговорността съдържа всички елементи, с които разполага молещата държава членка, за да се даде възможност на замолената държава членка да оцени ситуацията.

Замолената държава членка извършва всички необходими проверки, за да разгледа посочените хуманитарни съображения, и дава отговор на молещата държава членка до два месеца от получаването на искането, като използва електронната комуникационна мрежа „DubliNet“, създадена съгласно член 18 от Регламент (ЕО) № 1560/2003. В отговор, с който искането се отхвърля, се посочват причините, на които се основава отказът.

Ако замолената държава уважи искането, компетентността за разглеждането на молбата преминава върху нея.

ГЛАВА V

ЗАДЪЛЖЕНИЯ НА КОМПЕТЕНТНАТА ДЪРЖАВА ЧЛЕНКА

Член 18

Задължения на компетентната държава членка

1. Компетентната държава членка по смисъла на настоящия регламент, е длъжна:

- а) да поеме, при условията, предвидени в членове 21, 22 и 29, отговорността за кандидат, който е подал молба в друга държава членка;
- б) да приеме обратно, при условията, предвидени в членове 23, 24, 25 и 29, кандидат, чиято молба е в процес на разглеждане и който е подал молба в друга държава членка или който се намира на територията на друга държава членка без документ за пребиваване;
- в) да приеме обратно, при условията, предвидени в членове 23, 24, 25 и 29, гражданин на трета държава или лице без гражданство, което е оттеглило молбата си в процес на разглеждане и е подало молба в друга държава членка или което се намира на територията на друга държава членка без документ за пребиваване;
- г) да приеме обратно, при условията, предвидени в членове 23, 24, 25 и 29, гражданин на трета държава или лице без гражданство, чиято молба е била отхвърлена и който е подал молба в друга държава членка или който се намира на територията на друга държава членка без документ за пребиваване.

2. В случаите, попадащи в обхвата на параграф 1, букви а) и б), компетентната държава членка разглежда или завършва разглеждането на молба за международна закрила, подадена от кандидата.

В случаите, попадащи в обхвата на параграф 1, буква в), когато компетентната държава членка е преустановила разглеждането на молба след оттеглянето ѝ от кандидата преди да е било взето решение по същество на първа инстанция, тази държава членка прави необходимото кандидатът да има право да изиска разглеждането на молбата му да бъде довършено или да подаде нова

молба за международна закрила, която не се разглежда като последваща молба, както е предвидено Директива 2013/32/ЕС. В тези случаи държавите членки правят необходимото разглеждането на молбата да бъде завършено.

В случаите, попадащи в обхвата на параграф 1, буква г), когато молбата е била отхвърлена само на първа инстанция, компетентната държава членка гарантира, че засегнатото лице има или е имало възможност да потърси ефективна защита съгласно член 46 от Директива 2013/32/ЕС.

Член 19

Прекратяване на компетентност

1. Ако държава членка издаде документ за пребиваване на кандидат, задълженията по член 18, параграф 1 преминават към тази държава членка.

2. Задълженията по член 18, параграф 1 се прекратяват, ако компетентната държава членка, от която е поискано да поеме отговорност за кандидата или за друго лице или да го приеме обратно, както е посочено в член 18, параграф 1, буква в) или г), е в състояние да установи, че въпросното лице е напуснало територията на държавите членки за най-малко три месеца, освен ако въпросното лице притежава валиден документ за пребиваване, издаден от компетентната държава членка.

Молба, подадена след периода на отсъствие, посочен в първа алинея, се счита за нова молба и дава началото на нова процедура за определяне на компетентната държава членка.

3. Задълженията, определени в член 18, параграф 1, букви в) и г) се прекратяват, когато компетентната държава членка, когато от нея е поискано да приеме обратно кандидат или друго лице, посочено в член 18, параграф 1, буква в) или г), е в състояние да установи, че въпросното лице е напуснало територията на държавите членки в изпълнение на решение за връщане или заповед за извеждане, издадено след оттеглянето или отхвърлянето на молбата.

Молба, подадена след ефективно проведено извеждане, се счита за нова молба и дава началото на нова процедура за определяне на компетентната държава членка.

ГЛАВА VI

ПРОЦЕДУРИ ЗА ПОЕМАНЕ НА ОТГОВОРНОСТ И ОБРАТНО ПРИЕМАНЕ

РАЗДЕЛ I

Започване на процедурата

Член 20

Започване на процедурата

1. Процедурата за определяне на компетентната държава членка започва веднага, след като за първи път бъде подадена молба за международна закрила пред държава членка.

2. Молбата за международна закрила се счита за подадена, след като формуляр, подаден от кандидата или доклад, изготвен от компетентните органи, е получен от компетентните органи на заинтересованата държава членка. В случай че не е подадена писмена молба, времето между изявяването на намерение и изготвянето на доклада трябва да бъде възможно най-кратко.

3. За целите на настоящия регламент положението на ненавършил пълнолетие, който придружава кандидата и отговаря на определението за член на семейството, е неразделна част от това на неговия член на семейството и спада към отговорностите на държавата членка, компетентна за разглеждането на молбата за международна закрила на този член на семейството, дори ако ненавършилият пълнолетие не е индивидуален кандидат, при условие че това е в негов висш интерес. По същия начин се третират деца, родени след пристигането на кандидата на територията на държавите членки, без да е необходимо да започне ново производство за поемане на отговорността за тях.

4. В случай че до компетентните органи на държава членка е подадена молба за международна закрила от кандидат, който е на територията на друга държава членка, определянето на компетентната държава членка се прави от държавата членка, на чиято територия се намира кандидатът. Последната държава членка бива информирана незабавно за местопребиваването на кандидата от държавата членка, която е получила молбата, и в този случай, за целите на настоящия регламент, се разглежда като държавата членка, пред която е подадена молбата за международна закрила.

Кандидатът се информира писмено за тази промяна на определящата държава членка и за датата, на която тя е станала.

5. Кандидатът, който се намира в друга държава членка без документ за пребиваване или който подава там молба за международна закрила, след като оттегли първата молба, подадена от него в друга държава членка по време на процедура за определяне на компетентната държава членка, се връща обратно, при условията, предвидени в членове 23, 24, 25 и 29, от държавата членка, пред която първоначално е била подадена молбата за международна закрила, с цел за бъде завършена процедурата за определяне на компетентната държава членка.

Това задължение се прекратява в случаите, в които държавата членка, от която е поискано да завърши процеса по определянето на компетентната държава членка, е в състояние да установи, че кандидатът е напуснал територията на държавите членки за срок, не по-малък от три месеца, или е получил документ за пребиваване от друга държава членка.

Молба, подадена след периода на отсъствие, посочен във втора алинея, се счита за нова молба и дава началото на нова процедура за определяне на компетентната държава членка.

РАЗДЕЛ II

Процедури за исканията за поемане на отговорност

Член 21

Подаване на искане за поемане на отговорност

1. Когато държава членка, пред която е била подадена молба за международна закрила, счита, че друга държава членка е компетентна за разглеждането на молбите, тя може възможно най-бързо и при всички случаи в тримесечен срок от датата, на която молбата е било подадена по смисъла на член 20, параграф 2, да поиска от другата държава членка да поеме отговорността за кандидата.

Независимо от първа алинея, в случай на положителен резултат в Европак за данните, записани съгласно член 14 от Регламент (ЕС) № 603/2013, искането се изпраща в срок от два месеца от получаването на положителния резултат съгласно член 15, параграф 2 от посочения регламент.

Ако искането за поемане на отговорността за кандидат не е отправено в рамките на сроковете, предвидени в първа и втора алинея, компетентна за разглеждането на молбата за международна закрила е държавата членка, в която е била подадена молбата.

2. Молещата държава членка може да поиска спешен отговор в случаите, когато молбата за международна закрила е била подадена след отказ за влизане или оставане, след задържане заради незаконно пребиваване или след връчване или изпълнение на заповед за извеждане.

В искането се посочват причините, обуславящи необходимостта от спешен отговор, и срокът, в който се очаква отговор. Този срок е най-малко една седмица.

3. В случаите, посочени в параграфи 1 и 2, искането за поемане на отговорността от друга държава членка се прави чрез представяне на стандартен формуляр, като то включва преките или косвени доказателства, така както са описани в двата списъка по член 22, параграф 3, и/или останалите реквизити на декларацията на кандидата, даващи възможност на органите на замолената държава членка да проверят, дали тя е компетентна на основата на критериите, установени в настоящия регламент.

Комисията приема с актове за изпълнение единните условия за подготовката и предаване на исканията за поемане на отговорност. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 44, параграф 2.

Член 22

Отговор на искане за поемане на отговорност

1. Замолената държава членка извършва необходимата проверка и се произнася по искането за поемане на отговорността за кандидат в двумесечен срок от получаване на искането.

2. В рамките на процедурата за определяне на компетентната държава членка, се използват преки и косвени доказателства.

3. С актове за изпълнение Комисията определя и преразглежда периодично два списъка, в които се посочват относимите преки и косвени доказателства в съответствие с критериите, посочени в букви а и б) от настоящия параграф. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 44, параграф 2.

а) Преки доказателства:

- i) Става дума за формални доказателства, които определят компетентността по силата на настоящия регламент, до момента, в който те не бъдат оборени с доказателства в подкрепа на противното;
- ii) Държавите членки предоставят на комитета по член 44 образци на различните видове административни документи в съответствие с типологията, установена в списъка на формалните доказателства.

б) Косвени доказателства:

- i) Става дума за индикативни елементи, които, независимо че са оборими, могат да бъдат достатъчни в определени случаи, в зависимост от придадената им доказателствена сила;
- ii) Тяхната доказателствена сила във връзка с компетентността за разглеждането на молбите за международна закрила се оценява за всеки случай поотделно.

4. Изискването на доказателства не бива да надхвърля необходимото за правилното прилагане на настоящия регламент.

5. При липса на формално доказателство замолената държава членка признава компетентността си, ако косвените доказателства са логически последователни, могат да бъдат проверени и са достатъчно подробни, за да се установи компетентността.

6. Ако молещата държава членка е помолила за спешни действия, в съответствие с разпоредбите на член 21, параграф 2, замолената държава членка прави всичко необходимо, за да спази поискания срок. По изключение, когато може да се докаже, че разглеждането на молбите за поемане на отговорност за кандидат е особено сложна задача, замолената държава членка може да даде своя отговор след поискания срок, но при всички обстоятелства в рамките на един месец. В този случай замолената държава членка трябва да информира молещата държава членка за решението си да отложи отговора, в рамките на първоначално поискания срок.

7. Бездействието в рамките на двумесечния срок по параграф 1 и едномесечният срок по параграф 6 е равностойно на приемане на искането, което поражда задължението за поемане на отговорността за лицето, включително задължението да осигури подходяща организация на пристигането му.

РАЗДЕЛ III

Процедури за исканията за обратно приемане

Член 23

Подаване на искане за обратно приемане, когато в молещата държава членка е била подадена нова молба

1. Когато държава членка, в която лице от посочените в член 18, параграф 1, буква б), в) или г) е подало нова молба за

международна закрила, счита друга държава членка за компетентна, в съответствие с член 20, параграф 5 и член 18, параграф 1, буква б), в) или г), тя може да отправи искане към въпросната друга държава членка да приеме обратно това лице.

2. Искането за обратно приемане се изготвя възможно най-бързо и във всички случаи до два месеца след получаването на резултата от Евродак, съгласно член 9, параграф 5 от Регламент (ЕС) № 603/2013.

Ако искането за обратно приемане се основава на други доказателства, а не на информацията, получена от системата на Евродак, то се изпраща на замолената държава членка в рамките на три месеца от датата, на която молбата за международна закрила е била подадена по смисъла на член 20, параграф 2.

3. Ако искането за обратно приемане не е направено в определените в параграф 2 срокове, компетентна за разглеждането на молбата за международна закрила е държавата членка, в която е подадена новата молба.

4. Искането за обратно приемане се прави чрез стандартен формуляр и се придружава от преки или косвени доказателства, описани в двата списъка, посочени в член 22, параграф 3, и/или съответни реквизити от декларацията на засегнатото лице, които позволяват на органите на замолената държава членка да проверят дали тя е компетентна съобразно критериите, предвидени в настоящия регламент.

С актове за изпълнение Комисията приема единните условия за подготовката и предаването на исканията за обратно приемане. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 44, параграф 2.

Член 24

Подаване на искане за обратно приемане, когато в молещата държава членка не е била подавана нова молба за международна закрила

1. Когато държава членка, на чиято територия лице от посочените в член 18, параграф 1, буква б), в) или г) пребивава без документ за пребиваване, и в която не е била подавана нова молба за международна закрила, счита въпросната друга държава членка за компетентна в съответствие с член 20, параграф 5 и член 18, параграф 1, буква б), в) или г), тя може да отправи искане към въпросната друга държава членка да приеме обратно това лице

2. Чрез дерогация от член 6, параграф 2 от Директива 2008/115/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 г. относно общите стандарти и процедури, приложими в държавите-членки за връщане на незаконно

пребиваващи граждани на трети страни⁽¹⁾, ако държавата членка, на чиято територия дадено лице пребивава без документ за пребиваване, реши да проведе търсене в системата Евродак в съответствие с член 17 от Регламент (ЕС) № 603/2013, искането за обратно приемане на лице от посочените в член 18, параграф 1, буква б) или в) от настоящия регламент или на лице, посочено в член 18, параграф 1, буква г) от същия регламент, и чиято молба за международна закрила не е била отхвърлена с окончателно решение, се прави възможно най-бързо, но във всички случаи до два месеца след получаването на положителния резултат от Евродак съгласно член 17, параграф 5 от Регламент (ЕС) № 603/2013.

Ако искането за обратно приемане се основава на доказателства, различни от получените от системата Евродак, то се изпраща на замолената държава членка в рамките на три месеца от датата, на която молещата държава членка получи информация, че друга държава членка може да е компетентна за въпросното лице.

3. Ако искането за обратно приемане не е направено в определените в параграф 2 срокове, държавата членка, на чиято територия въпросното лице пребивава без документ за пребиваване, дава на лицето възможност да подаде нова молба.

4. Когато лице, посочено в член 18, параграф 1, буква г) от настоящия регламент, чиято молба за международна закрила е била отхвърлена с окончателно решение в една държава членка, се намира на територията на друга държава членка без документ за пребиваване, последната държава членка може или да поиска от първата държава членка да приеме обратно въпросното лице, или да приложи процедура за връщане в съответствие с Директива 2008/115/ЕО.

Когато последната държава членка реши да отправи искане към първата държава членка да приеме обратно въпросното лице, установените в Директива 2008/115/ЕО правила не се прилагат.

5. Искането за обратно приемане на лице от посочените в член 18, параграф 1, буква б), в) или г), се прави чрез стандартен формуляр и е придружено от преки или косвени доказателства, описани в двата списъка, посочени в член 22, параграф 3, и/или съответни реквизити от декларацията на лицето, които позволяват на органите на замолената държава членка да проверят дали тя е компетентна въз основа на критериите, установени в настоящия регламент.

С актове за изпълнение Комисията определя и преразглежда периодично два списъка, в които се посочват относимите преки и косвени доказателства в съответствие с критериите, установени в член 22, параграф 3, букви а и б) и приема единни условия за подготовката и подаването на исканията за обратно приемане. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 44, параграф 2.

Член 25

Отговор на искане за обратно приемане

1. Замолената държава членка е длъжна да направи необходимите проверки и да оповести решението си относно искането за обратно приемане на засегнатото лице възможно най-бързо и

във всеки случай не по-късно от един месец от датата, на която е получено искането. Когато искането се основава на данни, получени от системата Евродак, този срок се намалява на две седмици.

2. При бездействие в рамките на едномесечния или двуседмичния срок по параграф 1 искането се счита за прието, което поражда задължението да се поеме обратно отговорността за въпросното лице включително за подходяща организация на пристигането му.

РАЗДЕЛ IV

Процедурни гаранции

Член 26

Уведомление за решение за прехвърляне

1. Когато замолената държава членка се съгласи да поеме отговорността или да приеме обратно кандидат или друго лице от посочените в член 18, параграф 1, буква в) или г), молещата държава членка, уведомява засегнатото лице за решението да го прехвърли в компетентната държава членка и, където това е необходимо, че тя няма да разглежда неговата молба за международна закрила. Ако правен съветник или друг консултант представлява засегнатото лице, държавата членка може да предпочете да уведоми този правен съветник или консултант за решението вместо засегнатото лице и ако е приложимо, да съобщи решението на кандидата.

2. Решението по параграф 1 съдържа също информация относно съществуващите средства за правна защита, включително относно правото да се изисква суспензивно действие, където е приложимо, и за сроковете за използването на подобни средства за правна защита и относно срока за осъществяване на прехвърлянето, като при нужда съдържа информация за това къде и на коя дата съответното лице трябва да се яви, ако това лице пътува до компетентната държава членка със собствени средства.

Държавите членки правят необходимото засегнатите лица заедно с решението по параграф 1 да получават информация за лицата и организациите, които могат да им предоставят правна помощ, ако тази информация все още не е съобщена.

3. Когато засегнатото лице не е подпомогано или представяно от правен съветник или друг консултант, държавите членки го уведомяват за основните елементи от решението, което винаги включва информация за съществуващите средства за правна защита и сроковете за използването на подобни средства, на език, който засегнатото лице разбира или който с основание се предполага, че разбира.

Член 27

Правна защита

1. Кандидатът или друго лице, посочено в член 18, параграф 1, буква в) или г), имат право на ефективна правна защита под формата на право на обжалване или на преразглеждане пред съд или правораздавателен орган на решението за прехвърляне по отношение на неговите правни и фактически основания.

2. Държавите членки осигуряват приемлив срок, в рамките на който засегнатото лице може да упражни правото на ефективна правна защита съгласно параграф 1.

⁽¹⁾ ОВ L 348, 23.12.2008 г., стр. 98.

3. За целите на обжалването или преразглеждането на решението за прехвърляне, държавите членки предвиждат в националното си право, че:

- a) жалбата или искането за преразглеждане предоставя на засегнатото лице правото да остане във въпросната държава членка до произнасянето по жалбата или искането за преразглеждане; или
- b) прехвърлянето спира автоматично, като това спиране изтича след определен разумен срок, през който съд или правораздавателен орган след задълбочено и изчерпателно разглеждане на молбата за спиране е взел решение дали да постанови суспензивно действие на дадена жалба или искане за преразглеждане; или
- в) на засегнатото лице се предоставя възможност да подаде молба в разумен срок до съд или правораздавателен орган за спиране на изпълнението на решение за прехвърляне до произнасянето по неговата жалба или искане за преразглеждане. Държавите членки гарантират, че съществува ефективна правна защита, като спират прехвърлянето до вземането на решение по първата молба за спиране. Всяко решение за спиране на изпълнението на решението за прехвърляне се взема в разумен срок, който същевременно позволява задълбочено и изчерпателно разглеждане на молбата за спиране. В решението да не се спира изпълнението на решение за прехвърляне се посочат мотивите за вземането му.

4. Държавите членки могат да предвидят, че компетентните органи могат да решат служебно да спрат изпълнението на решение за прехвърляне до произнасянето по жалбата или искането за преразглеждане.

5. Държавите членки гарантират на засегнатото лице достъп до правна помощ, а когато това се налага, и до езикова помощ.

6. Държавите членки гарантират при поискване безплатна правна помощ на засегнатото лице, когато то не е в състояние да поеме разходите, свързани с нея. Държавите членки могат да предвидят, по отношение на таксите и другите разходи, кандидатите да не се ползват от по-благоприятни от обичайно предоставяните на техните граждани условия, свързани с правната помощ.

Без да ограничават произволно достъпа до правна помощ, държавите членки могат да предвидят, че безплатната правна помощ и представителство се предоставя само ако според компетентния орган или според съд или правораздавателен орган жалбата или искането за преразглеждане има реални изгледи за успех.

Ако решението да не бъде предоставена безплатна правна помощ и представителство съгласно настоящия параграф е взето от орган, различен от съд или правораздавателен орган, държавите членки предвиждат право на ефективна правна защита за оспорване на това решение пред съд или правораздавателен орган.

При изпълнението на изискванията по настоящия параграф държавите членки правят необходимото правната помощ да не е произволно ограничена и ефективният достъп до правосъдие на кандидата да не бъде възпрепятстван.

Правната помощ включва най-малко изготвяне на необходимите документи по процедурата и представителство пред съд или правораздавателен орган и може да бъде ограничена до правни съветници или консултанти, специално определени от националното право да подпомагат и да представляват кандидатите.

Процедурите за достъп до правна помощ се определят в националното право.

РАЗДЕЛ V

Задържане с цел прехвърляне

Член 28

Задържане

1. Държавите членки не могат да задържат дадено лице единствено поради това, че спрямо него се провежда процедурата, установена с настоящия регламент.

2. Когато е налице значителен риск от укриване, държавите членки могат да задържат съответните лица, за да осигурят изпълнението на процедурите за прехвърляне в съответствие с настоящия регламент, на основата на индивидуална оценка и само доколкото задържането е пропорционално и при условие че не е възможно ефективно прилагане на други алтернативни принудителни мерки.

3. Задържането е за възможно най-кратък срок и не надвишава времето, което с основание може да се смята за необходимо за надлежното извършване на необходимите административни процедури до осъществяването на прехвърлянето съгласно настоящия регламент.

Когато дадено лице е задържано съгласно настоящия член, срокът за подаване на искане за поемане на отговорност или за обратно приемане не надвишава един месец от подаването на молбата. Държавата членка, провеждаща процедурата в съответствие с настоящия регламент, в такива случаи изисква спешен отговор. Този отговор се дава в срок от две седмици от получаване на искането. Липсата на отговор в рамките на срока от две седмици се счита за приемане на искането и поражда задължението за поемане на отговорност за лицето или за обратното му приемане, включително задължението за подходяща организация на пристигането му.

Когато дадено лице е задържано съгласно настоящия член, прехвърлянето му от молещата държава членка към компетентната държава членка се осъществява веднага щом това е възможно на практика и най-късно в срок от шест седмици от мълчаливото или изричното приемане на искането за поемане на отговорност или обратно приемане от друга държава членка на въпросното лице или от момента, в който обжалването или преразглеждането губи суспензивното си действие в съответствие с член 27, параграф 3.

Ако молещата държава членка не спазва сроковете за подаване на искането за поемане на отговорност или за обратно приемане, или ако прехвърлянето не се извърши в рамките на посочения в трета алинея шестседмичен срок, задържането на лицето не може да продължава. Членове 21, 23, 24 и 29 продължават да се прилагат съответно.

4. По отношение на условията на задържане на лицата и гаранциите, приложими към задържаните лица, за да се осигури изпълнението на процедурите за прехвърляне в компетентната държава членка, се прилагат членове 9, 10 и 11 от Директива 2013/33/ЕС.

РАЗДЕЛ VI

Прехвърляния

Член 29

Условия и срокове

1. Предаването на кандидата или на друго лице, посочено в член 18, параграф 1, буква в) или г) от молещата държавата членка на компетентната държава членка се осъществява в съответствие с националното право на молещата държава членка след съгласуване между заинтересованите държави членки, веднага щом това бъде практически възможно и най-късно в шестмесечен срок от приемането на искането от друга държава членка да поеме отговорността или да приеме обратно въпросното лице или на крайното решение по обжалване или по преразглеждане в случай на суспензивно действие в съответствие с член 27, параграф 3.

Ако прехвърлянето към компетентната държава членка се извършва чрез контролирано напускане или ескорт, държавите членки гарантират, че то се извършва по хуманен начин и при пълно зачитане на основните права и човешкото достойнство.

Ако е необходимо, кандидатът се снабдява от молещата държава членка с временно удостоверение. Комисията приема актове за изпълнение относно образа на временното удостоверение (*laissez-passer*). Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 44, параграф 2.

Компетентната държава членка информира молещата държава членка според конкретния случай за благополучното пристигане на засегнатото лице или за това, че то не се е явило в указания срок.

2. Ако прехвърлянето не е извършено в шестмесечния срок, компетентната държава членка се освобождава от своите задължения за поемане на отговорност или приемане обратно на засегнатото лице и в такъв случай отговорността се прехвърля върху молещата държава членка. Този срок може да бъде удължен най-много до една година, ако прехвърлянето не е могло да бъде извършено поради това че засегнатото лице е задържано в учреждение за изтърпяване на наказанието лишаване от свобода или най-много до осемнадесет месеца, ако засегнатото лице се укрие.

3. Ако дадено лице е прехвърлено по грешка или ако решението за прехвърляне е отменено в следствие на обжалване или на преразглеждане, след като прехвърлянето е било извършено, държавата членка, извършила прехвърлянето, следва бързо да приеме обратно лицето.

4. С актове за изпълнение Комисията определя единните условия за консултиране и обмен на информация между държавите членки, по-специално в случаите на отложени или забавени прехвърляния, прехвърляния след приемане по правило, прехвърляния на ненавършили пълнолетие или на зависими лица и на контролирани прехвърляния. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 44, параграф 2.

Член 30

Разходи по прехвърлянето

1. Разходите, необходими за прехвърлянето на кандидат или на друго лице, посочено в член 18, параграф 1, буква в) или г), в компетентната държава членка, се поемат от държавата членка, осъществяваща прехвърлянето.

2. Когато лицето, подлежащо на прехвърляне, трябва да бъде прехвърлено обратно в държава членка вследствие на прехвърляне по грешка или на решение за прехвърляне, което е било отменено след обжалване или преразглеждане, след като прехвърлянето е било осъществено, държавата членка, осъществила първоначалното прехвърляне, поема разходите по прехвърлянето на въпросното лице обратно на нейната територия.

3. От лицата, които подлежат на прехвърляне по силата на настоящия регламент, не се изисква да заплатят разходите за такива прехвърляния.

Член 31

Обмен на съответна информация преди извършване на прехвърляне

1. Държавата членка, извършваща прехвърлянето на кандидат или на друго лице, посочено в член 18, параграф 1, буква в) или г), предоставя на компетентната държава членка тези лични данни на лицето, подлежащо на прехвърляне, които са необходими, уместни и в разумен обем и които имат за единствена цел да гарантират, че компетентните съгласно националното право органи в компетентната държава членка са в състояние да предоставят на това лице подходяща подкрепа, включително непосредствени здравни грижи, необходими за защита на негови жизненоважни интереси, и да осигурят приемственост в защитата и правата, предоставени по силата на настоящия регламент и на други имати отношение правни инструменти в областта на убежището. Тези данни се предоставят на компетентната държава членка в разумен срок преди да се извърши прехвърлянето, за да се осигури на нейните компетентни в съответствие с националното законодателство органи достатъчно време да приемат необходимите мерки.

2. Извършващата прехвърлянето държава членка, доколкото компетентният в съответствие с националното законодателство орган разполага с такава информация, предава на компетентната държава членка всякаква информация, която е съществена с оглед на защитата на правата и непосредствените специални нужди на подлежащото на прехвърляне лице, и по-специално:

- а) информация за непосредствени мерки, които компетентната държава членка трябва да вземе, за да гарантира, че към специалните нужди на подлежащото на прехвърляне лице се подхожда адекватно, включително евентуално необходими непосредствени здравни грижи;
- б) данни за връзка на членове на семейството, роднини и други близки в приемащата държава членка, в зависимост от конкретния случай;
- в) при ненавършили пълнолетие - информация относно тяхното образование;
- г) преценка относно възрастта на кандидата.

3. Обменът на информация съгласно настоящия член се осъществява само между органите, за които Комисията е уведомена в съответствие с член 35 от настоящия регламент и като се използва електронната комуникационна мрежа „DubliNet“, създадена съгласно член 18 от Регламент (ЕО) № 1560/2003. Обменената информация се използва само за целите, посочени в параграф 1 от настоящия член, и не се обработва допълнително.

4. С цел да се улесни обменът на информация между държавите членки, Комисията с актове за изпълнение изготвя стандартен формуляр за прехвърлянето на изискваните по силата на настоящия член данни. Тези актове изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 44, параграф 2.

5. Правилата, посочени в член 34, параграфи 8—12, се прилагат за обмена на информация съгласно настоящия член.

Член 32

Обмен на здравна информация преди извършване на прехвърлянето

1. Единствено с цел да бъдат предоставени медицински грижи или лечение, особено в случаите, касаещи лицата с увреждания, възрастни хора, бременни жени, ненавършили пълнолетие и лица, които са били жертва на изтезание, изнасилване или на друга сериозна форма на психологично, физическо или сексуално насилие, държавата членка, извършваща прехвърлянето, предоставя на компетентната държава членка информация, доколкото компетентният съгласно националното законодателство орган разполага с такава, относно всички специални нужди на лицето, подлежащо на прехвърляне, включваща в някои случаи информация относно неговото физическо и психическо здравословно състояние. Тази информация се предава в общ здравен сертификат, към който се прилагат необходимите документи. Компетентната държава членка гарантира, че към тези специални нужди ще се подходи по адекватен начин, което включва по-специално основни медицински грижи, от които лицата биха могли да се нуждаят.

Комисията изготвя чрез делегирани актове общ здравен сертификат. Тези актове за изпълнение се приемат съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 44, параграф 2.

2. Извършващата прехвърлянето държава членка предава единствено информацията, посочена в параграф 1, на компетентната държава членка след получаването на изричното съгласие от страна на кандидата и/или неговия представител, или ако кандидатът физически не е способен да даде съгласието си или е юридически недееспособен, когато това предаване е необходимо за защитата на жизненоважни интереси на кандидата или на друго лице. Липсата на съгласие, включително отказ за даване на съгласие, не е пречка за извършване на прехвърлянето.

3. Обработката на лична здравна информация, посочена в параграф 1, се извършва само от медицинско лице, което съгласно националното право или правилата, установени от националните компетентни органи, е задължено да пази лекарската тайна, или от друго лице с еквивалентно задължение за пазене на професионална тайна.

4. Обменът на информация съгласно настоящия член се осъществява само между медицинските лица или другите лица, посочени в параграф 3. Обменената информация се използва само за целите, посочени в параграф 1, и не се обработва допълнително.

5. С актове за изпълнение Комисията приема единни условия и практически механизми за обмен на посочената в параграф 1 от настоящия член информация. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, предвидена в член 44, параграф 2.

6. Правилата, предвидени в член 34, параграфи 8—12, се прилагат за обмена на информация съгласно настоящия член.

Член 33

Механизъм за ранно предупреждение, подготвеност и управление на кризи

1. Ако Комисията установи по-специално въз основа на информацията, събрана от ЕСПОУ съгласно Регламент (ЕС) № 439/2010, че прилагането на настоящия регламент може да бъде застрашено поради наличието на съществен риск от особено силен натиск върху системата за предоставяне на убежище на дадена държава членка и/или поради проблеми във функционирането на системата за предоставяне на убежище на дадена държава членка, Комисията в сътрудничество с ЕСПОУ отправя препоръки към тази държава членка, като я приканва да изготви план за превантивни действия.

Въпросната държава членка уведомява Съвета и Комисията дали възнамерява да представи план за превантивни действия, за да преодолее натиска и/или проблемите във функционирането на своята система за предоставяне на убежище, като същевременно осигури защита на основните права на кандидатите за международна закрила.

Дадена държава членка може по собствена преценка и инициатива да изготви план за превантивни действия и последващи негови преработки. Когато изготвя план за превантивни действия, държавата членка може да поиска съдействие от Комисията, други държави членки, ЕСПОУ или други имащи отношение агенции на Съюза.

2. Когато е изготвен план за превантивни действия, съответната държава членка го предава на Съвета и на Комисията и им представя редовни доклади за неговото изпълнение. Впоследствие Комисията информира Европейския парламент за основните елементи от плана за превантивни действия. Комисията представя доклади за изпълнението му на Съвета и предава доклади за изпълнението му на Европейския парламент.

Съответната държава членка предприема всички необходими мерки за да се справи с положението на особено силен натиск върху своята система за предоставяне на убежище или да гарантира, че установените проблеми са преодоляни преди положението да се влоши. Ако планът за превантивни действия включва мерки за справяне с положението на особено силен натиск върху системата за предоставяне на убежище на държава членка, което може да застраши прилагането на настоящия регламент, Комисията се консултира с ЕСПОУ, преди да докладва на Европейския парламент и на Съвета.

3. Ако Комисията установи въз основа на анализа на ЕСПОУ, че изпълнението на плана за превантивни действия не е довело до отстраняване на установените недостатъци или че е налице сериозен риск положението във връзка с предоставянето на убежище в съответната държава членка да се развие към криза, която е малко вероятно да бъде разрешена с план за превантивни действия, Комисията, по целесъобразност в сътрудничество с ЕСПОУ, може да поиска от въпросната държава членка да изготви план за управление на кризи и ако е необходимо — негови преработени варианти. Планът за управление на кризи гарантира по време на целия процес за ранно предупреждение, подготвеност и управление на кризи, предвиден в настоящия член, спазване на достиженията на правото на Съюза в областта на убежището и по-специално зачитане на основните права на кандидатите за международна закрила.

В отговор на искането да изготви план за управление на кризи съответната държава членка в сътрудничество с Комисията и ЕСПОУ го изготвя своевременно и най-късно до три месеца от датата на искането.

Съответната държава членка представя плана за управление на кризи и поне веднъж на три месеца докладва за неговото изпълнение на Комисията и по целесъобразност на други заинтересовани страни, като например ЕСПОУ.

Комисията уведомява Европейския парламент и Съвета за плана за управление на кризи, за евентуалните му преработки и за неговото изпълнение. В тези доклади въпросната държава членка докладва за данните, необходими за проследяване на спазването на плана за управление на кризи, като продължителността на процедурата, условията на задържане и капацитета за приемане, съставени с притока на кандидати.

4. По време на целия процес за ранно предупреждение, подготвеност и управление на кризи, предвиден в настоящия

член, Съветът следи отблизо положението и може да изисква допълнителна информация и да предоставя политически насоки, по-конкретно по отношение на спешния характер и сериозността на положението и следователно необходимостта държавата членка да изготви план за превантивни действия или ако е необходимо — план за управление на кризи. Европейският парламент и Съветът могат по време на целия процес да обсъждат евентуални мерки за солидарност, които считат за целесъобразни, и да предоставят насоки за тях.

ГЛАВА VII

АДМИНИСТРАТИВНО СЪТРУДНИЧЕСТВО

Член 34

Обмен на информация

1. Всяка държава членка съобщава на която и да било държава членка, която поиска това, онези лични данни относно кандидата, които са необходими, относими и в разумен обем, с оглед:

- а) определяне на компетентната държава членка;
- б) разглеждане на молбите за международна закрила;
- в) изпълнение на всяко задължение, произтичащо от настоящия регламент.

2. Информацията по параграф 1 може да обхваща само:

- а) лични данни на кандидата, а където е необходимо — и на членовете на неговото семейство, роднини или други близки (пълно име, а при нужда и фамилия преди брака; прякори или псевдоними; гражданство — настоящо и предишно; дата и място на раждане);
- б) документи за самоличност и пътни документи (номер, срок на валидност, дата на издаване, орган, издал документа, място на издаване и т.н.);
- в) друга информация, необходима за установяване самоличността на кандидата, включително пръстови отпечатъци, които са обработени в съответствие с Регламент (ЕС) № 603/2013;

- г) местата на пребиваване и изминатите маршрути;
- д) документи за пребиваване или визи, издадени от държава членка;
- е) мястото, където е била подадена молбата;
- ж) датата, на която е била подадена която и да била предишна молба за международна закрила, датата, на която е била подадена настоящата молба, на какъв етап се намира производството и съдържанието на взетото решение, ако има такова.

3. Освен това, стига това да е необходимо за разглеждането на молбите за международна закрила, компетентната държава членка може да поиска от друга държава членка да я уведоми за мотивите, посочени от кандидата в подкрепа на молбата му, а, при нужда и мотивите за всяко решение, взето по отношение на кандидата. Другата държава членка може да откаже да отговори на отправеното към нея искане, ако съобщаването на подобна информация е в състояние да навреди на нейните съществени интереси или на закрилата на свободите и на основните права на засегнатото или други лица. При всички обстоятелства съобщаването на исканите сведения подлежи на писменото съгласие на кандидата за международна закрила, получено от молещата държава членка. В този случай кандидатът трябва да знае каква е конкретната информация, за която дава съгласието си.

4. Всяко искане на информация се изпраща само в контекста на индивидуална молба за международна закрила. То се мотивира, а когато има за цел да се провери дали съществува критерий, който е вероятно да породи компетентността на замолената държава членка, посочва на кое доказателство, включително относима информация от достоверни източници за пътищата и начините, по които кандидатите влизат на територията на държавите членки, или на коя конкретна и подлежаща на проверка част от декларацията на кандидата се основава то. Счита се, че подобна относима информация от достоверни източници сама по себе си не е достатъчна, за да се определи отговорността и компетентността на държава членка по силата на настоящия регламент, но тя може да допринесе за оценяването на други указания, които са свързани с конкретен кандидат.

5. Замолената държава членка е длъжна да отговори в рамките на пет седмици. Всяко забавяне в предоставянето на отговор трябва да бъде надлежно обосновано. Неспазването на петседмичния срок не освобождава замолената държава членка от задължението да отговори. Ако в резултат на разследването, извършено от замолената държава членка, която не е спазила максималния срок, се задържа информация, показваща, че тя е компетентна, тази държава членка не може да приведе изтичането на срока, предвиден в член 21, 23 и 24, като причина за отказа си да се съобрази с искане за поемане на отговорност или обратно приемане. В този случай предвидените в членове 21, 23 и 24 срокове за подаване на искане за поемане на отговорност или обратно приемане се удължават със срок, равен на закъснението на отговора на замолената държава членка.

6. Обменът на информация се извършва по искане на държава членка и може да стане само между органи, за чието посочване от всяка държава членка е била уведомена Комисията в съответствие с член 35, параграф 1.

7. Обменената информация може да бъде използвана само за целите, предвидени в параграф 1. Във всяка отделна държава членка подобна информация в зависимост от вида си и от правомощията на приемащия орган, може да бъде съобщена само на органите и съдилищата и правораздавателните органи, на които са предоставени функциите по:

а) определяне на компетентната държава членка;

б) разглеждане на молбите за международна закрила;

в) изпълнение на всяко задължение, произтичащо от настоящия регламент.

8. Държавата членка, която предава информацията, следи тя да е точна и актуализирана. Ако се окаже, че същата е предала неточна информация или такава, която не би трябвало да бъде предадена, приемащите държави членки се информират за това незабавно. Те са длъжни да коригират тази информация или да я заличат.

9. Кандидатът има правото да бъде информиран по негово искане за всякакви данни, които се отнасят до него и които се обработват.

Ако кандидатът установи, че тези данни са били обработени в нарушение на настоящия регламент или на Директива 95/46/ЕО, по-специално защото са непълни или неточни, той има право да иска поправяне или заличаването им.

Органът, който извършва поправянето или заличаването на данните, информира за това в зависимост от конкретния случай предаващата или приемащата тази информация държава членка.

Кандидатът има право да предяви иск или да подаде жалба пред компетентните органи или съдилищата или правораздавателните органи на държавата членка, която му е отказала право на достъп или право на поправка или заличаване на данни, отнасящи се до него.

10. Във всяка заинтересована държава членка предаването или получаването на обменена информация се отбелязва в личното досие на всяко заинтересовано лице и/или в регистър.

11. Обменените данни се съхраняват за срок не по-дълъг от онзи, който е необходим за целите, за които са обменени.

12. Ако данните не са обработени автоматично или не се съдържат, или не са предназначени да бъдат въведени в досие, всяка държава членка предприема подходящи мерки, за да осигури спазването на настоящия член чрез ефективни средства за контрол.

Член 35

Компетентни органи и ресурси

1. Всяка държава членка незабавно съобщава на Комисията конкретните органи, които са отговорни за изпълнението на задълженията по настоящия регламент както и всички евентуални промени, свързани с тях. Държавите членки следят тези органи да разполагат с нужните ресурси, за да изпълняват своите задачи, и по-специално, за да отговарят в предписаните срокове на искания за информация, искания за поемане на отговорността и искания за обратно приемане на кандидати.

2. Комисията публикува консолидиран списък на органите, посочени в параграф 1 в Официален вестник на Европейския съюз. Комисията публикува веднъж годишно актуализиран консолидиран списък, когато са налице изменения в него.

3. На органите, посочени в параграф 1, се осигурява необходимото обучение по прилагането на настоящия регламент.

4. С актове за изпълнение Комисията създава сигурни средства за предаване на данни по електронен път между посочените в параграф 1 органи за предаване на искания, отговори и всякаква писмена кореспонденция и за осигуряване автоматичното получаване от изпращачите на електронно потвърждение за доставянето им. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 44, параграф 2.

Член 36

Административни договорености

1. Държавите членки могат да установяват помежду си на двустранна основа административни договорености във връзка с практическите подробности по изпълнението на настоящия регламент с цел да улеснят неговото прилагане и да повишат неговата ефективност. Тези договорености могат да имат за предмет:

- a) обмен на служители за връзка;
- б) опростяване на процедурите и скъсяване на сроковете за предаване и разглеждане на исканията за поемане на отговорността или за обратно приемане на кандидати.

2. Държавите членки могат също да запазят административните договорености, сключени съгласно Регламент (ЕО) № 343/2003. Доколкото тези договорености са несъвместими с

настоящия регламент, съответните държави членки внасят изменения в договореностите по такъв начин, че да премахнат забелязаните несъответствия.

3. Преди да сключат или изменят договореност от посочените в параграф 1, буква б), съответните държави членки се консултират с Комисията относно съвместимостта на договореността с настоящия регламент.

4. Ако Комисията счита, че посочените в параграф 1, буква б) договорености са несъвместими с настоящия регламент, тя уведомява в разумен срок съответните държави членки. Държавите членки предприемат в разумен срок необходимите стъпки за внасяне на изменения във въпросната договореност по такъв начин, че да премахнат забелязаните несъответствия.

5. Държавите членки уведомяват Комисията за всички договорености, посочени в параграф 1, и за евентуалното им денонсиране или изменение.

ГЛАВА VIII

УРЕЖДАНЕ НА СПОРОВЕ

Член 37

Уреждане на спорове

1. Когато държавите членки не могат да решат спор или всеки друг въпрос, свързан с прилагането на настоящия регламент, те могат да прибягнат до процедурата за уреждане на спора, предвидена в параграф 2.

2. Процедурата за уреждане на спора започва по искане на една от спорещите държави членки до председателя на комитета, създаден по силата на член 44. Със съгласието си да използват процедурата за решаване на спорове въпросните държави членки поемат задължение да се съобразят в най-голяма степен с предложеното решение.

Председателят на комитета назначава трима от нейните членове, представляващи три държави членки, ненамесени в спора. Те получават в писмена форма или устно аргументите на страните и след обсъждане и в рамките на един месец, а когато се налага след гласуване, предлагат решение.

Председателят на комитета, или неговият заместник, председателства обсъждането. Той има право да изрази своята позиция, но няма право на глас.

Независимо дали предложеното решение е прието или отхвърлено от страните по спора, то е окончателно и не подлежи на преразглеждане.

ГЛАВА IX

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 38

Сигурност на данните и защита на данните

Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират сигурността на предаваните лични данни и по-специално, за да предотвратят незаконен или неразрешен достъп или разкриване, промяна или загуба на обработваните лични данни.

Всяка държава членка предвижда, че националният надзорен орган или националните надзорни органи, определени съгласно член 28, параграф 1 от Директива 95/46/ЕО, проследяват независимо и съгласно съответното национално право законосъобразността на обработката от страна на въпросната държава членка на лични данни в съответствие с настоящия регламент.

Член 39

Поверителност

Държавите членки гарантират, че посочените в член 35 органи са обвързани от правилата за поверителност, предвидени в националното право, във връзка с всяка информация, която получават в хода на работата си.

Член 40

Санкции

Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че всяка злоупотреба с данни, обработени в съответствие с настоящия регламент, се наказва със санкции, включващи административни и/или наказателни санкции в съответствие с националното право, които са ефективни, пропорционални и възпиращи.

Член 41

Преходни мерки

Когато молбата е била подадена след посочените в член 49, втора алинея обстоятелства, които са в състояние да доведат до пораждаване на компетентността на държава членка по силата на настоящия регламент, се взимат под внимание дори ако предшестват тази дата, с изключение на посочените в член 13, параграф 2 обстоятелства.

Член 42

Изчисляване на сроковете

Сроковете, предвидени в настоящия регламент, се изчисляват по следния начин:

а) ако даден срок, изразен в дни, седмици или месеци, трябва да се изчисли от момента, в който настъпва дадено събитие или се извършва дадено действие, денят, в който настъпи това събитие или се извърши това действие, не се включва в този срок;

б) даден срок, изчислен в седмици или месеци, приключва с изтичането на деня от последните седмица или месец който е със същото наименование или число както деня, в който е настъпило събитието или е било извършено действието, от които се брои срокът. Ако в рамките на срок, изразен в месеци, денят, на който той трябва да изтече, не настъпва през последния месец, срокът завършва с изтичането на последния ден от този месец;

в) в сроковете се включват съботните, неделните дни и официалните празници във всяка от заинтересованите държави членки.

Член 43

Териториален обхват

По отношение на Френската република настоящият регламент се прилага само за нейната европейската територия.

Член 44

Комитет

1. Комисията се подпомага от комитет. Този комитет е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011.

2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011.

Когато комитетът не даде становище, Комисията не приема проекта на акт за изпълнение и се прилага член 5, параграф 4, трета алинея от Регламент (ЕС) № 182/2011.

Член 45

Упражняване на делегирането

1. Правомощието да приема делегирани актове се предоставя на Комисията при спазване на предвидените в настоящия член условия.

2. Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член 8, параграф 5 и член 16, параграф 3, се предоставя на Комисията за срок от 5 години, считано от датата на влизане в сила на настоящия регламент. Комисията изготвя доклад относно делегирането на правомощия не по-късно от девет месеца преди изтичането на петгодишния срок. Делегирането на правомощия се продължава мълчаливо за срокове с еднаква продължителност, освен ако Европейският парламент или Съветът не възразят срещу подобно продължаване не по-късно от три месеца преди изтичането на всеки срок.

3. Делегирането на правомощия, посочено в член 8, параграф 5 и член 16, параграф 3, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. То поражда действие в деня след публикуването на решението в Официален вестник на Европейския съюз или на по-късна, посочена в решението дата. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.

4. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира акта едновременно на Европейския парламент и Съвета.

5. Делегиран акт, приет съгласно член 8, параграф 5 и член 16, параграф 3, влиза в сила единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът не са представили възражения в срок от четири месеца, след нотифицирането на акта на Европейския парламент и Съвета или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Този срок се удължава с два месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.

Член 46

Мониторинг и оценка

До 21 юли 2016 г. Комисията докладва пред Европейския парламент и пред Съвета за прилагането на настоящия регламент и при нужда предлага необходимите изменения. Държавите членки предават на Комисията цялата информация, която е подходяща за изготвянето на този доклад, най-късно шест месеца, преди да изтече този срок.

След като представи посочения доклад, Комисията се отчита пред Европейския парламент и пред Съвета за прилагането на настоящия регламент едновременно с представянето на докладите си относно въвеждането на системата Евродак, предвидени в член 40 от Регламент (ЕС) № 603/2013.

Член 47

Статистика

В съответствие с член 4, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 862/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 11 юли 2007 г. относно статистиката на Общността за миграцията и международната закрила ⁽¹⁾ държавите членки изпращат на

Комисията (Евростат) статистически данни относно прилагането на настоящия регламент и на Регламент (ЕО) № 1560/2003.

Член 48

Отмяна

Регламент (ЕО) № 343/2003 се отменя.

Член 11, параграф 1, членове 13, 14 и 17 от Регламент (ЕО) № 1560/2003 се отменят.

Позоваванията на отменения регламент се считат за позовавания на настоящия регламент и се четат съгласно таблицата на съответствието в приложение II.

Член 49

Влизане в сила и приложимост

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в Официален вестник на Европейския съюз.

Той се прилага за молби за международна закрила, които са подадени след първия ден на шестия месец след влизането му в сила и, считано от тази дата, ще се прилага за всяко искане за поемане на отговорността или за обратно приемане на кандидати независимо от датата, на която е подадена молбата. Държавата членка, която е компетентна за разглеждането на молба за международна закрила, подадена преди тази дата, се определя в съответствие с критериите, предвидени в Регламент (ЕО) № 343/2003.

Позоваванията в настоящия регламент на Регламент (ЕС) № 603/2013, Директива 2013/32/ЕС и Директива 2013/33/ЕС се тълкуват до датата на тяхното прилагане като позовавания съответно на Регламент (ЕО) № 2725/2000 ⁽²⁾, Директива 2003/9/ЕО ⁽³⁾ и Директива 2005/85/ЕО ⁽⁴⁾.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко в държавите членки в съответствие с Договорите.

Съставено в Брюксел на 26 юни 2013 година.

За Европейския парламент
Председател
M. SCHULZ

За Съвета
Председател
A. SHATTER

⁽¹⁾ ОВ L 199, 31.7.2007 г., стр. 23.

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 2725/2000 на Съвета от 11 декември 2000 година за създаване на система „Евродак“ за сравняване на дактилоскопични отпечатъци с оглед ефективното прилагане на Дъблинската конвенция (ОВ L 316, 15.12.2000 г., стр. 1).

⁽³⁾ Директива 2003/9/ЕО на Съвета от 27 януари 2003 година за определяне на минимални стандарти относно приемането на лица, търсещи убежище (ОВ L 31, 6.2.2003 г., стр. 18).

⁽⁴⁾ Директива 2005/85/ЕО на Съвета от 1 декември 2005 година относно минимални норми относно процедурата за предоставяне или отнемане на статут на бежанец в държавите-членки (ОВ L 326, 13.12.2005 г., стр. 13).

ПРИЛОЖЕНИЕ I

Отменени регламенти (посочени в член 48)

Регламент (ЕО) № 343/2003 на Съвета

(ОВ L 50, 25.2.2003 г., стр. 1).

Регламент (ЕО) № 1560/2003 на Комисията, само член 11, параграф 1, членове 13, 14 и 17.

(ОВ L 222, 5.9.2003 г., стр. 3).

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Таблица на съответствието

Регламент (ЕО) № 343/2003	Настоящият регламент
Член 1	Член 1
Член 2, буква а)	Член 2, буква а)
Член 2, буква б)	—
Член 2, буква в)	Член 2, буква б)
Член 2, буква г)	Член 2, буква в)
Член 2, буква д)	Член 2, буква г)
Член 2, буква е)	Член 2, буква д)
Член 2, буква ж)	Член 2, буква е)
—	Член 2, буква з)
—	Член 2, буква и)
Член 2, буква з)	Член 2, буква й)
Член 2, буква и)	Член 2, буква ж)
—	Член 2, буква к)
Член 2, букви й) и к)	Член 2, букви л) и м)
—	Член 2, буква н)
Член 3, параграф 1	Член 3, параграф 1
Член 3, параграф 2	Член 17, параграф 1
Член 3, параграф 3	Член 3, параграф 3
Член 3, параграф 4	Член 4, параграф 1, вводни думи
—	член 4, параграф 1, букви а)—е)
—	Член 4, параграфи 2 и 3
Член 4, параграфи 1—5	Член 20, параграфи 1—5
—	Член 20, параграф 5, трета алинея
—	Член 5
—	Член 6
Член 5, параграф 1	Член 7, параграф 1
Член 5, параграф 2	Член 7, параграф 2
—	Член 7, параграф 3
Член 6, първа алинея	Член 8, параграф 1
—	Член 8, параграф 3
Член 6, втора алинея	Член 8, параграф 4
Член 7	Член 9

Регламент (ЕО) № 343/2003	Настоящият регламент
Член 8	Член 10
Член 9	Член 12
Член 10	Член 13
Член 11	Член 14
Член 12	Член 15
—	Член 16
Член 13	Член 3, параграф 2
Член 14	Член 11
Член 15, параграф 1	Член 17, параграф 2, първа алинея
Член 15, параграф 2	Член 16, параграф 1
Член 15, параграф 3	Член 8, параграф 2
Член 15, параграф 4	Член 17, параграф 2, четвърта алинея
Член 15, параграф 5	Член 8, параграфи 5 и 6 и член 16, параграф 2
Член 16, параграф 1, буква а)	Член 18, параграф 1, буква а)
Член 16, параграф 1, буква б)	Член 18, параграф 2
Член 16, параграф 1, буква в)	Член 18, параграф 1, буква б)
Член 16, параграф 1, буква г)	Член 18, параграф 1, буква в)
Член 16, параграф 1, буква д)	Член 18, параграф 1, буква г)
Член 16, параграф 2	Член 19, параграф 1
Член 16, параграф 3	Член 19, параграф 2, първа алинея
—	Член 19, параграф 2, втора алинея
Член 16, параграф 4	Член 19, параграф 3
—	Член 19, параграф 3, втора алинея
Член 17	Член 21
Член 18	Член 22
Член 19, параграф 1	Член 26, параграф 1
Член 19, параграф 2	Член 26, параграф 2 и член 27, параграф 1
—	Член 27, параграфи 2—6
Член 19, параграф 3	Член 29, параграф 1
Член 19, параграф 4	Член 29, параграф 2
—	Член 29, параграф 3
Член 19, параграф 5	Член 29, параграф 4
Член 20, параграф 1, уводни думи	Член 23, параграф 1
—	Член 23, параграф 2
—	Член 23, параграф 3

Регламент (ЕО) № 343/2003	Настоящият регламент
—	Член 23, параграф 4
Член 20, параграф 1, буква а)	Член 23, параграф 5, първа алинея
—	Член 24
Член 20, параграф 1, буква б)	Член 25, параграф 1
Член 20, параграф 1, буква в)	Член 25, параграф 2
Член 20, параграф 1, буква г)	Член 29, параграф 1, първа алинея
Член 20, параграф 1, буква д)	Член 26, параграфи 1 и 2, член 27, параграф 1, член 29, параграф 1, втора и трета алинея
Член 20, параграф 2	Член 29, параграф 2
Член 20, параграф 3	Член 23, параграф 5, втора алинея
Член 20, параграф 4	Член 29, параграф 4
—	Член 28
—	Член 30
—	Член 31
—	Член 32
—	Член 33
Член 21, параграфи 1—9	Член 34, параграфи 1—9, първа до трета алинея
—	Член 34, параграф 9, четвърта алинея
Член 21, параграфи 10—12	Член 34, параграфи 10—12
Член 22, параграф 1	Член 35, параграф 1
—	Член 35, параграф 2
—	Член 35, параграф 3
Член 22, параграф 2	Член 35, параграф 4
Член 23	Член 36
—	Член 37
—	Член 40
Член 24, параграф 1	—
Член 24, параграф 2	Член 41
Член 24, параграф 3	—
Член 25, параграф 1	Член 42
Член 25, параграф 2	—
Член 26	Член 43

Регламент (ЕО) № 343/2003	Настоящият регламент
Член 27, параграфи 1 и 2	Член 44, параграфи 1 и 2
Член 27, параграф 3	—
—	Член 45
Член 28	Член 46
—	Член 47
—	Член 48
Член 29	Член 49

Регламент (ЕО) № 1560/2003	Настоящият регламент
Член 11, параграф 1	—
Член 13, параграф 1	Член 17, параграф 2, първа алинея
Член 13, параграф 2	Член 17, параграф 2, втора алинея
Член 13, параграф 3	Член 17, параграф 2, трета алинея
Член 13, параграф 4	Член 17, параграф 2, първа алинея
Член 14	Член 37
Член 17, параграф 1	Членове 9, 10, член 17, параграф 2, първа алинея
Член 17, параграф 2	Член 34, параграф 3

ИЗЯВЛЕНИЕ НА СЪВЕТА, ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И КОМИСИЯТА

Съветът и Европейският парламент приканват Комисията, без да се засяга правото ѝ на инициатива, да обмисли преразглеждането на член 8, параграф 4 от преработения текст на Регламента от Дъблин веднага щом Съдът на Европейския съюз се произнесе по дело C-648/11, MA и др/Secretary of State for the Home Department, и най-късно в рамките на срока, предвиден в член 46 от Регламента от Дъблин. Тогава Европейският парламент и Съветът ще упражнят законодателните си правомощия, като отчетат висшия интерес на детето.

В дух на компромис и за да осигури незабавното приемане на предложението, Комисията приема да разгледа тази покана с разбирането, че тя се ограничава до посочените конкретни обстоятелства и не създава прецедент.
